C/2025/6534

4.12.2025

USMERITVE KOMISIJE

Obvestilo Komisije: usmeritve v zvezi z s tem, kako v praksi uporabljati opredelitve za lokacije, industrijske objekte in naprave iz člena 13(h) uredbe o portalu industrijskih emisij (Uredba (EU) 2024/1244)

(Besedilo velja za EGP)

(C/2025/6534)

Namen tega obvestila Komisije je pomagati nacionalnim organom pri uporabi Uredbe (EU) 2024/1244. Za uradno razlago prava EU je pristojno samo Sodišče Evropske unije.

Usmeritve je pripravila Evropska agencija za okolje s podporo svojega Evropskega tematskega centra za zdravje ljudi in okolje. Komisija se želi zahvaliti za dragocene prispevke članov in opazovalcev strokovne skupine uredbe o portalu industrijskih emisij, ki so bili dejavno vključeni in so skozi celoten projekt, vključno z delavnicami in pisnimi posvetovanji, zagotavljali neprecenljivo pomoč.

KAZALO

Povzetek 4

1. Uvod 4

2. Geografska hierarhija 5

3. Opredelitev pojmov 7

3.1 Lokacija 7

3.2 Industrijski objekt 8

3.3 Naprava 9

3.4 Del naprave 10

4. Kako razvrščati enote poročanja na podlagi uredbe o portalu industrijskih emisij 10

4.1 Kako opredeliti industrijsko območje za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij 11

4.2 Kako opredeliti industrijski objekt za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij 12

4.3 Kako opredeliti napravo za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij 12

4.3.1 Nepremična tehnična enota 13

4.3.2 Neposredno povezane dejavnosti 15

5. Primeri po sektorjih 16

5.1 Elektroenergetski sektor 16

5.2 Sektor odpadkov 18

5.3 Rafinerija in petrokemični obrat 19

5.4 Farmacevtska lokacija 20

5.5 Izpusti vode iz več naprav na isti lokaciji 22

5.6 Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev in klavnice 24

5.7 Sektorji in dejavnosti, ki niso zajeti v direktivo o industrijskih emisijah 25

5.7.1 Srednje velike kurilne naprave 25

5.7.2 Podzemno rudarjenje in z njim povezani postopki, vključno s črpanjem surove nafte ali plina na kopnem ali na morju (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah) 25

5.7.3 Dnevni kop in kamnolomi (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah in če površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov) 25

5.7.4 Komunalne čistilne naprave za odpadne vode (z zmogljivostjo 100 000 populacijskih ekvivalentov ali več) 28

5.7.5 Akvakultura na osnovi krme z letno proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton 28

5.7.6 Naprave za gradnjo in/ali razstavljanje ladij ter za barvanje ladij ali odstranjevanje barve z njih, ki lahko sprejmejo ladje, dolge 100 metrov ali več 30

5.7.7 Elektroliza vode za proizvodnjo vodika v industrijskem obsegu – naprave, ki ne spadajo na področje uporabe Priloge I k direktivi o industrijskih emisijah 30

6. Zaključek 30

Seznam kratic

Kratica	Naziv
CID	Izvedbeni sklep Komisije
CCGT	Plinska turbina s kombiniranim krožnim procesom
DAA	Neposredno povezana dejavnost
EEA	Evropska agencija za okolje
Evropski RIPO	Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal
IED	Direktiva o industrijskih emisijah in emisijah iz živinoreje
UPIE	Uredba o portalu industrijskih emisij
INSPIRE	Infrastruktura za prostorske informacije v Evropi
VKN	Velika kurilna naprava
SKN	Srednja kurilna naprava
DSKN	Direktiva o srednjih kurilnih napravah
UN/ECE	Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo
SO	(So)sežig odpadkov
ČNOV	Čistilna naprava za odpadne vode

POVZETEK

V skladu s členom 13(h) Uredbe (EU) 2024/1244 (v nadaljnjem besedilu: uredba o portalu industrijskih emisij) mora Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje in v posvetovanju z državami članicami pripraviti in redno posodabljati usmeritve v podporo izvajanju navedene uredbe. V usmeritvah je določeno, kako v praksi uporabljati opredelitve za kraje, industrijske komplekse in naprave, določene v Uredbi.

Ta dokument z usmeritvami zagotavlja okvir za natančno in dosledno sporočanje okoljskih podatkov industrijskih območij v EU. Njegov cilj je pojasniti: (i) opredelitev pojmov „območje“, „objekt“ in „obrat“ iz Uredbe Komisije (EU) št. 1089/2010 ([1]) (Infrastruktura za prostorske informacije v Evropi (uredba INSPIRE)) z uskladitvijo s tistimi iz uredbe o portalu industrijskih emisij; in (ii) opredelitev pojma „obrat“ v Direktivi 2010/75/EU o industrijskih emisijah, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1785 ([2]). V dokumentu je pojasnjeno, kako se te opredelitve pojmov vključujejo v hierarhično strukturo poročanja, ki jo določa okvir uredbe INSPIRE za izmenjavo prostorskih podatkov.

Ključni oddelki vključujejo usmeritve v zvezi s: (i) prepoznavanjem lokacij, industrijskih objektov in naprav; (ii) opisovanjem tehničnih in operativnih povezav med industrijskimi enotami, in (iii) določanjem, kdaj je treba več naprav obravnavati kot en sam industrijski objekt. V dokumentu so obravnavane tudi „neposredno povezane dejavnosti“, ki jih je treba upoštevati pri poročanju o emisijah iz naprave.

Te usmeritve vsebujejo različne primere v podporo poročanju v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. Vendar niso izčrpne in ne zajemajo vseh možnih primerov. Pristojni organ za poročanje v vsaki državi članici je odgovoren za uporabo usmeritev ob upoštevanju nacionalnih razmer.

1. UVOD

Uredba o portalu industrijskih emisij ([3]) je bila sprejeta 24. aprila 2024 in nadomešča uredbo o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal (v nadaljnjem besedilu: Evropski RIPO) ([4]). Na ravni EU vzpostavlja celovit register izpustov in prenosov onesnaževal ter tako izvaja Protokol Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) o registrih izpustov in prenosov onesnaževal ([5]), znan tudi kot Protokol o registrih izpustov in prenosov onesnaževal ali Kijevski protokol. Prvo poročanje v skladu z revidirano uredbo bo izvedeno leta 2028, ko bodo države članice za leto poročanja 2027 Komisiji sporočile podatke o izpustih, prenosih in rabi virov ter druge kontekstualne informacije v zvezi z industrijskimi napravami, ki so zajete v področje uporabe.

Uredba o portalu industrijskih emisij v primerjavi z Evropskim RIPO prinaša spremembo ravni poročanja za izpuste, saj se poročanje z ravni industrijskega objekta (ki lahko zajema eno ali več naprav) prenaša na raven naprave. To bo omogočilo boljšo usklajenost in doslednost z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1785 ([6]) (direktiva o industrijskih emisijah in emisijah iz živinoreje), ki industrijske emisije ureja z izdajanjem dovoljenj za naprave. Uredba o portalu industrijskih emisij lahko zato bolje podpira cilje direktive o industrijskih emisijah in njeno izvajanje ter omogoči oceno njene učinkovitosti. Pri pripravi teh usmeritev se je upoštevala zbirka *Odgovorov GD za okolje v zvezi z izvajanjem direktive o industrijskih emisijah – Poglavje 1* z dne 18. januarja 2019 ([7]).

Pričakuje se, da bo prehod na poročanje na ravni naprave imel omejen učinek na poročanje o izpustih iz večine industrijskih dejavnosti, kjer en sam industrijski objekt zajema eno samo napravo. V drugih bolj raznolikih in kompleksnih primerih bodo potrebne usmeritve in priporočila glede odzivanja na spremembo strukture poročanja ter glede praktične uporabe opredelitve pojmov „lokacija“, „industrijski objekti“ in „naprave“, določenih v uredbi o portalu industrijskih emisij. Za pripravo takih usmeritev je v skladu s členom 13(h) uredbe o portalu industrijskih emisij zadolžena Komisija, ob pomoči Evropske agencije za okolje in v posvetovanju z državami članicami.

([1]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119.
([2]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([3]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1716560231787&uri=CELEX%3A32024R1244.
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=celex%3A32006R0166.
([5]) https://unece.org/DAM/env/pp/prtr/Protocol%20texts/PRTR_Protocol_e.pdf.
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804,
([7]) https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/cbcfa4fc-cb8e-4cd7-bf7a-cbba10c28fb4?p=1&n=10&sort=modified_DESC.

Namen tega dokumenta z usmeritvami je izpolniti to zahtevo z: (i) navedbo primerov, kaj so lokacija, industrijski objekt in naprava; (ii) navedbo sektorskih primerov razmerij med industrijskimi objekti in napravami, ter (iii) zagotavljanjem priporočil o tem, kako naj bi se ti uporabljali in obravnavali za poročanje o industrijskih emisijah. Ključni cilj tega dokumenta je določiti skupno razumevanje izrazov „industrijski objekt“ in „naprava“ v okviru poročanja v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij med industrijskimi upravljavci in pristojnimi organi držav članic. Doseganje tega cilja bo zagotovilo večjo doslednost in točnost sporočenih podatkov.

Ta dokument z usmeritvami vsebuje različne primere v podporo poročanju v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. Vendar ni izčrpen in ne zajema vseh možnih primerov. Ustrezni pristojni organi za poročanje v vsaki državi članici ga morajo uporabljati ob upoštevanju svojih nacionalnih okoliščin.

Ta dokument z usmeritvami ima naslednjo strukturo:

— v oddelku 2 so opisane hierarhične ravni poročanja v industrijskih proizvodnih lokacijah;

— v oddelku 3 so opredeljene posamezne hierarhične ravni;

— v oddelku 4 je pojasnjeno, kako opredeliti lokacije, industrijske objekte in naprave za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij ter so navedene podrobnosti o tehničnih enotah in tehničnih povezavah;

— v oddelku 5 je predstavljenih več primerov razmerij med industrijskim objektom in napravo;

— oddelek 6 vsebuje sklepne pripombe in navedene vire za nadaljnje nasvete.

Z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) (EU) 2018/1135 ([8]) je bil vzpostavljen register EU o industrijskih območjih, te usmeritve pa so namenjene dopolnitvi priročnika za poročevalce za register EU o industrijskih območjih ([9]) in vseh poznejših posodobitev. Priročnik vsebuje vse bistvene informacije o tem, kako morajo industrijski upravljavci sporočati ustrezne podatkovne tokove, določene v uredbi o portalu industrijskih emisij ter direktivi o industrijskih emisijah in emisijah iz živinoreje. Čeprav se te usmeritve lahko uporabljajo kot samostojen dokument, se priporoča, da se uporabljajo v povezavi s priročnikom za poročevalce za register EU o industrijskih območjih.

Ta dokument z usmeritvami ne bo obravnaval agregacijskih pravil, ki se uporabljajo za rejo perutnine in prašičev, kot je določeno v členu 70(b) revidirane direktive o industrijskih emisijah. Kot je navedeno v členu 70b(2) direktive o industrijskih emisijah, bo Komisija po posvetovanju z državami članicami EU objavila posebne smernice „o merilih za obravnavo različnih naprav kot ene enote“ v tem sektorju na podlagi člena 70b(1) direktive o industrijskih emisijah.

2. GEOGRAFSKA HIERARHIJA

Hierarhično poročanje o industrijskih proizvodnih lokacijah, ki se zahteva v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij in Izvedbenim sklepom Komisije (EU) (EU) 2018/1135, temelji na uredbi INSPIRE (Infrastruktura za prostorske informacije v Evropi) ([10]) ter vključuje organizacijo in predstavitev informacij o industrijskih dejavnostih na strukturiran način. Cilj uredbe INSPIRE je vzpostaviti usklajen okvir za izmenjavo prostorskih podatkov po vsej Evropi, vključno s podatki o okoljskih in industrijskih vidikih. Industrijske proizvodne lokacije so razvrščene glede na vrsto, dejavnosti in vplive na okolje. Hierarhična struktura običajno vključuje različne ravni, ki omogočajo poročanje o različnih vrstah informacij, kot so lokacija območja, proizvodni procesi in podatki o emisijah. Ta pristop olajšuje dosledno vključevanje podatkov iz več virov, kar omogoča celovito prostorsko analizo, čezmejne primerjave ter informirano odločanje o okoljskih politikah in regulaciji industrije.

([8]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1135&from=EN.

([9]) Zadnja različica z dne 19. decembra 2024: https://cdr.eionet.europa.eu/help/euregistry/Documents/EU%20Registry_Manual%20for%20Reporters_v1.12.pdf.

([10]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119, Priloga IV, oddelek 8.2.

Podatkovna struktura uredbe INSPIRE opredeljuje hierarhične sloje znotraj industrijskih proizvodnih območij glede na njihove geografske odnose:

— proizvodna območja,

— proizvodni obrati,

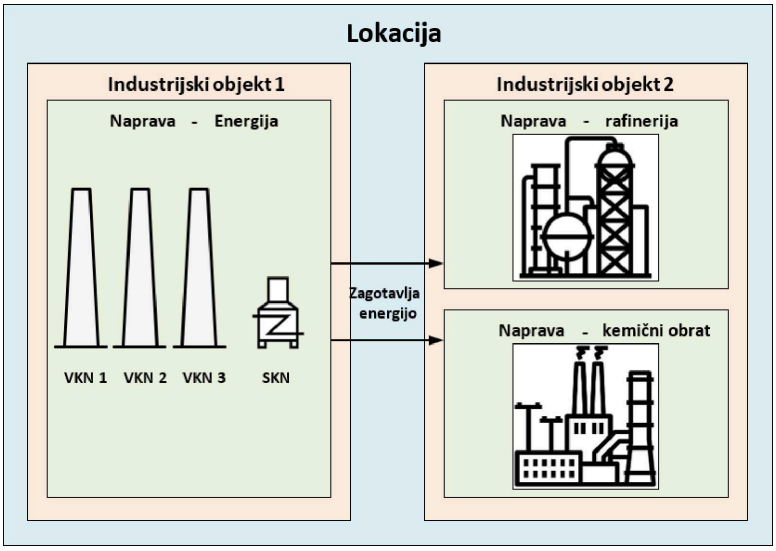
— proizvodni objekti,

— deli proizvodnih objektov.

Figure 2.1 prikazuje hierarhijo ter scenarij, v katerem obstaja tehnična povezava med elektrarno v industrijskem objektu 1 ter rafinerijo in kemičnim obratom v industrijskem objektu 2. Kljub tehnični povezavi (tj. oskrbi z električno energijo, kot je nakazano s puščicami), industrijske objekte upravljajo različne fizične ali pravne osebe, zato so ti objekti različni – ločeni po upravljavcih (kot zahteva opredelitev pojma „industrijski objekt“ v uredbi o portalu industrijskih emisij, glej oddelek 3.2). Različne kombinacije industrijskega objekta, naprave in tehnične povezave so podrobno obravnavane v oddelku 4.

Slika 2.1

Preprost shematski prikaz industrijskega območja

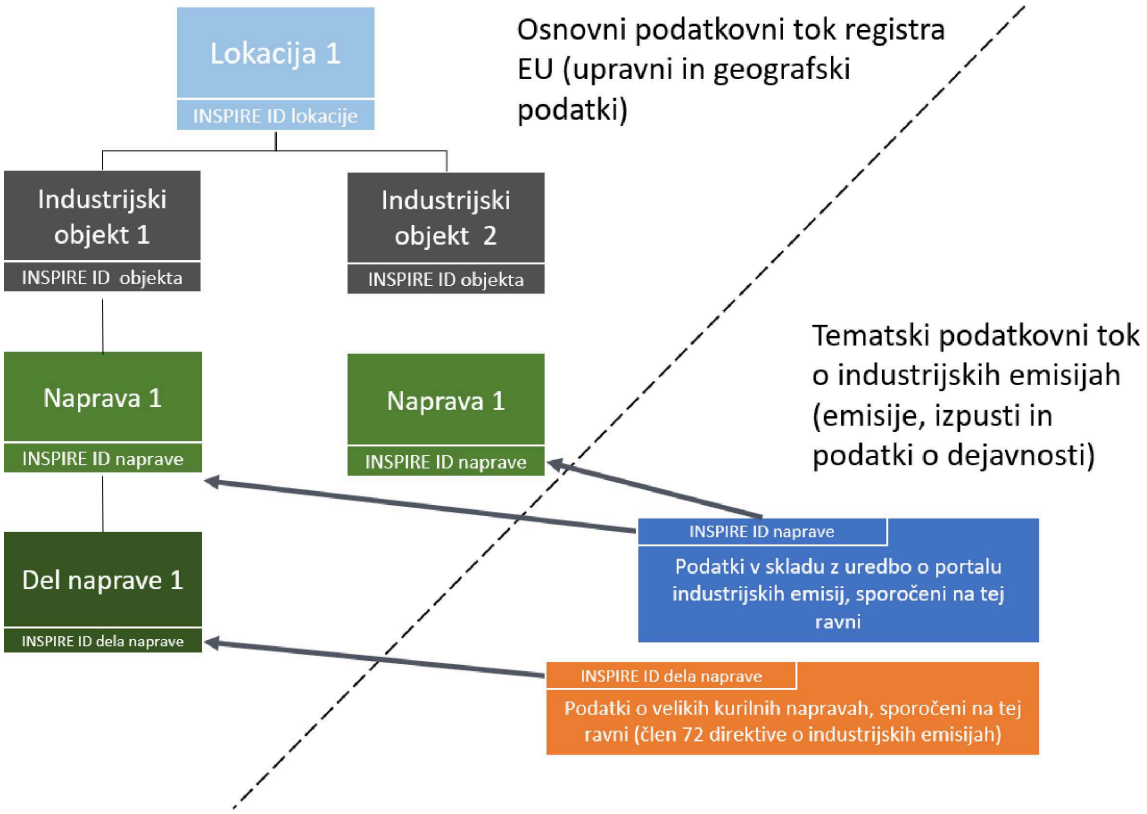

V skladu s Protokolom o registrih izpustov in prenosov onesnaževal je treba o industrijskih dejavnostih, ki spadajo na njegovo področje uporabe, poročati na ravni industrijskega objekta, v njem pa je industrijski objekt opredeljen v skladu z uredbo INSPIRE. V skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij mora upravljavec poročati na ravni naprave, kar se lahko spremlja na ravni industrijskega objekta; z nadaljnjim opredeljevanjem nadrejenega industrijskega objekta naprav bo zagotovljena kontinuiteta s preteklimi časovnimi nizi (sporočenimi v okviru Evropskega RIPO), ki vsebujejo podatke o emisijah in prenosih na ravni industrijskega objekta. Uredba o portalu industrijskih emisij zahteva tudi poročanje o matični lokaciji, na kateri se nahajajo industrijski objekt in naprava ali naprave. Čeprav je uredba o portalu industrijskih emisij zdaj osredotočena na sporočanje okoljskih informacij o napravah, ostaja pomembna zahteva, da je mogoče podatke predstaviti na ravni industrijskega objekta in lokacije.

Figure 2.2 prikazuje predlagane nove podatkovne tokove za poročanje o upravnih, geografskih in tematskih informacijah v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. Večina industrijskih objektov, ki so leta 2022 poročali v register EU o industrijskih območjih, ima z napravo iz direktive o industrijskih emisijah razmerje ena proti ena (npr. industrijski objekt 1 vsebuje napravo 1), obstajajo pa tudi objekti, ki imajo več kot eno napravo. Opozoriti je treba, da lahko naprava iz direktive o industrijskih emisijah vsebuje tudi del naprave.

Slika 2.2

Podatkovni tokovi o industrijskih emisijah

3. OPREDELITEV POJMOV

V tem oddelku so pojasnjeni pojmi lokacije, industrijskega objekta, naprave in dela naprave iz uredbe o portalu industrijskih emisij.

3.1 Lokacija

V oddelku 8.2.4 Priloge IV k uredbi INSPIRE je proizvodno območje opredeljeno kot „[c]elotno ozemlje na določenem geografskem prostoru, kjer je, je bil ali predvidoma bo proizvodni obrat. To zajema vso infrastrukturo, opremo in materiale.“ V uredbi o portalu industrijskih emisij je navedeno, da „kraj’ pomeni zemljepisno lokacijo naprave in industrijskega kompleksa“ (glej Figure 2.1).

V priročniku za poročevalce za register EU o industrijskih območjih ([11]), ki ga je izdala Evropska agencija za okolje in ki podpira države poročevalke pri predložitvi podatkov, je pojasnjeno, da lokacija zajema eno ali več industrijskih območij, kjer dejavnosti izvajajo različni upravljavci povezanih industrijskih objektov in naprav. Za določitev lokacije morajo biti izpolnjena naslednja merila:

— **Geografska bližina:** Industrijski objekti in njihove naprave morajo biti fizično na isti lokaciji. Dejstvo, da je lokacija razdeljena s fizično oviro, kot je cesta, železnica ali reka, ne pomeni samodejno, da gre za dve ločeni lokaciji.

— **Povezane dejavnosti:** Če je treba na isti lokaciji vključiti več kot en industrijski objekt ali napravo, morajo biti vsi bodisi povezani s tehnično povezavo bodisi sodelovati za skupni namen (npr. industrijski objekt za sestavljanje avtomobilov in pripadajoči objekti v dobavni verigi proizvodnje avtomobilov na isti lokaciji).

([11]) https://cdr.eionet.europa.eu/help/eprtr_lcp/Documents/E-PRTR-LCP%20Manual%20for%20reporters%20v1.6.pdf.

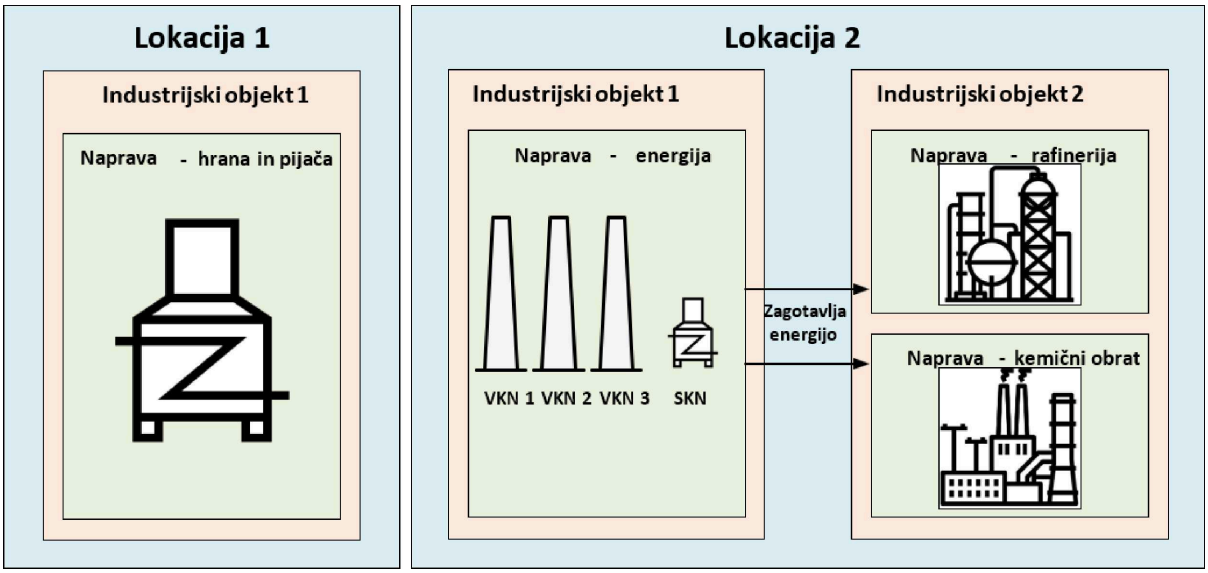
— **Neupoštevanje lastništva:** Lastništvo samo po sebi ne igra vloge pri opredelitvi lokacije, tj. lokacija lahko vključuje več industrijskih objektov (z različnimi lastniki/upravljavci), če so povezani, kot je opredeljeno v zgornjem merilu.

— **Neupoštevanje urbanističnega načrtovanja:** Na enem samem celovitem zemljišču, ki je po urbanističnem načrtovanju namenjeno industrijski dejavnosti, se lahko nahaja več lokacij. Kjer je to potrebno, je treba lokacije razlikovati z uporabo merila iz druge zgoraj navedene alinee.

Figure 3.1 ponazarja položaj, v katerem trije sosednji industrijski objekti tvorijo dve lokaciji, ker med njima ni skupnih povezanih dejavnosti. Na lokaciji 1 je industrijski objekt za proizvodnjo hrane in pijače, ki ga upravlja neodvisno pivovarsko podjetje; lokacija 2 vsebuje dva industrijska objekta, ki imata različna upravljavca, vendar imata povezane dejavnosti.

Slika 3.1

Preprost shematski prikaz dveh industrijskih območij

3.2 Industrijski objekt

V oddelku 8.2.1 Priloge IV k uredbi INSPIRE je proizvodni objekt opredeljen kot „eden ali več objektov na istem območju, ki jih upravlja ista fizična ali pravna oseba ter so načrtovani, zgrajeni ali nameščeni, zato da izpolnjujejo posebne proizvodne ali industrijske namene, pri čemer zajemajo vso infrastrukturo, opremo in materiale“.

Industrijski objekt, kot je opredeljen v členu 3, točka 2, uredbe o portalu industrijskih emisij, pomeni „eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na isti lokaciji in jih upravlja ena sama fizična ali pravna oseba“. Še vedno je pomembno ohraniti in uporabljati pojem industrijskega objekta, tudi če se bodo tematski podatki poročali na ravni naprave. Glavni razlogi za to so:

— skladnost s Protokolom o registrih izpustov in prenosov onesnaževal;

— skladnost s členom 5(1), točka (a), uredbe o portalu industrijskih emisij, ki zahteva, da mora evropski portal industrijskih emisij od leta 2028 uporabnikom omogočati iskanje in prenos podatkov po industrijskih objektih;

— skladnost z uredbo INSPIRE;

— skladnost s preteklimi časovnimi nizi podatkov, ki so bili predhodno sporočeni v okviru Evropskega RIPO.

V skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij je treba o vsakem industrijskem objektu poročati ločeno, vključno z informacijami o upravljavcu, geografskih koordinatah ter imenu in funkciji, ne glede na to, ali se na lokaciji nahaja: (i) en industrijski objekt z eno napravo; (ii) en industrijski objekt z več napravami (npr. kemični obrat in enota za proizvodnjo električne energije z istim upravljavcem) ali (iii) več industrijskih objektov (z različnimi upravljavci) z eno ali več napravami (npr. trije kemični obrati z različnimi upravljavci, neodvisno upravljana čistilna naprava za odpadne vode in elektrarna, ki oskrbuje celotno lokacijo). V vseh primerih je treba o vsakem industrijskem objektu poročati ločeno, z lastnimi specifičnimi podatki in istim nadrejenim identifikatorjem lokacije.

V skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij je industrijski objekt opredeljen na podlagi dejavnosti, za katere je na lokaciji odgovoren upravljavec. Pravna opredelitev pojma „upravljavec“, kot je določena v členu 3, točka 15, direktive o industrijskih emisijah in navedena v členu 3, točka 8, uredbe o portalu industrijskih emisij pomeni „kakršno koli fizično ali pravno osebo, ki v celoti ali delno upravlja ali nadzoruje obrat ali kurilno napravo, sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov ali na katero je bilo, če je to predvideno v nacionalnem pravu, preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje v zvezi s tehničnim delovanjem obrata ali naprave“. Upravljavec je odgovoren za vse dejavnosti v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij in direktivo o industrijskih emisijah v industrijskem objektu. Če lastnik zemljišča ni vključen v upravljanje industrijskega objekta, ni relevanten.

Upravljavec (ki lahko industrijski objekt najema od lastnika ali je lastnik) je pogosto pravna oseba, navedena v ustreznem dovoljenju (glej Okvir 3.1). Za napravo iz direktive o industrijskih emisijah, ki ima več upravljavcev, zajetih v enem dovoljenju (včasih imenovanem „okvirno“ dovoljenje), je treba v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij opredeliti več industrijskih objektov in naprav, in sicer glede na odgovornosti različnih upravljavcev. Da bi olajšali analizo okoljskih obremenitev iz teh industrijskih objektov, bi bilo treba o njih poročati v okviru iste nadrejene lokacije. Upoštevajte, da dejanska razdelitev dovoljenja ni potrebna; ta „virtualna razdelitev“ je namenjena izključno poročanju v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij. Več podrobnosti je navedenih v oddelku 4.2.

3.3 **Naprava**

V oddelku 8.2.2 Priloge IV k uredbi INSPIRE so navedene tehnične enote, kot so stroji, aparati, naprave ali oprema, ki je nameščena ali priključena za uporabo, kot posamezne naprave ali proizvodne linije v industrijskem objektu, kjer se izvajajo specifični procesi ali dejavnosti. Te enote so običajno del večjega industrijskega območja, opredeljujejo pa jih njihove funkcije, procesi in emisije. Naprave so lahko sestavljene iz ene ali več tehničnih enot (npr. reaktorjev, peči ali motorjev), ki skupaj opravljajo določeno funkcijo.

Opredelitvi naprave sta zdaj v uredbi o portalu industrijskih emisij in direktivi o industrijskih emisijah skoraj enaki. Edina razlika je, da so v direktivi o industrijskih emisijah v členu 3, točka 3, omenjene njene priloge I, Ia in VII, medtem ko je v uredbi o portalu industrijskih emisij v členu 3, točka 1, omenjena njena Priloga I, ki se nato nanaša na prilogi I in Ia k direktivi o industrijskih emisijah. Zato je opredelitev naprave, kot se uporablja v teh usmeritvah, opredelitev iz uredbe o portalu industrijskih emisij, ki vključuje opredelitev iz direktive o industrijskih emisijah, razen za dejavnosti iz dela 1 Priloge VII k direktivi o industrijskih emisijah (naprave in dejavnosti, pri katerih se uporabljajo organska topila, saj ti niso nujno del Priloge I ali Ia k direktivi o industrijskih emisijah).

Okvir 3.1: Opredelitev pojma „naprava“, kot se uporablja v tem dokumentu z usmeritvami

Opredelitev naprave, ki se uporablja v tem dokumentu z usmeritvami, ustreza opredelitvi v uredbi o portalu industrijskih emisij, ki zajema enako področje uporabe kot opredelitev v direktivi o industrijskih emisijah, vendar izključuje dejavnosti iz dela 1 Priloge VII k direktivi o industrijskih emisijah. Opredelitev naprave v uredbi o portalu industrijskih emisij ni namenjena podrobni opredelitvi, kako se naprave določijo v skladu z direktivo o industrijskih emisijah ali kako bi bilo treba uporabljati zaključke o BAT. Uredba o portalu industrijskih emisij je predvsem mehanizem za poročanje, medtem ko direktiva o industrijskih emisijah zagotavlja regulativni okvir za določanje naprav za namene izdajanja dovoljenj in uporabo zaključkov o BAT. Poleg tega se z uredbo o portalu industrijskih emisij uvaja pojem „industrijskega kompleksa“, ki ga direktiva o industrijskih emisijah ne vsebuje. To privede do primerov, ko več upravljavcev upravlja dele iste naprave (npr. v okvirnih dovoljenjih, kot je obravnavano v oddelku 3.2), o katerih se poroča kot o več industrijskih kompleksih, od katerih vsak vsebuje eno ali več naprav.

Čeprav so vse dejavnosti iz prilog I in Ia k direktivi o industrijskih emisijah zdaj vključene v uredbo o portalu industrijskih emisij, področje uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij vključuje naslednje dodatne dejavnosti:

— srednje kurilne naprave (SKN) ([12]) (kadar niso zajete v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah kot tehnična enota ali neposredno povezana dejavnost (glej poglavje 4.3.2)) z nazivno vhodno toplotno močjo najmanj 20 MW in manj kot 50 MW;

— podzemno rudarjenje in z njimi povezan postopki, vključno s črpanjem surove nafte ali plina na kopnem ali na morju (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah);

— dnevni kop in kamnolomi (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah), kadar površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov ali več;

([12]) Kurilne naprave, ki opravljajo dejavnosti iz člena 2 Direktive (EU) 2015/2193.

— komunalne čistilne naprave z zmogljivostjo 100 000 populacijskih ekvivalentov ali več;

— akvakultura na osnovi krme z letno proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton;

— naprave za gradnjo in/ali razstavljanje ladij ter za barvanje ladij ali odstranjevanje barve z njih, ki lahko sprejmejo ladje, dolge 100 metrov ali več;

— elektroliza vode za industrijsko proizvodnjo vodika z zmogljivostjo manj kot 50 ton na dan ([13]).

Oddelek 5 o primerih po sektorjih vsebuje pododdelek, namenjen dejavnostim, ki niso zajete v direktivi o industrijskih emisijah, vendar so vključene v področje uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij.

3.4 **Del naprave**

V okviru uredbe INSPIRE je mogoče o industrijskih dejavnostih poročati na več ravneh, vključno na ravni lokacije, industrijskega objekta in naprave. Najpodrobnejša raven poročanja, ki je na področju uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij, je del naprave, ki omogoča podrobno sledenje emisijam ali drugim podatkom, kot sta poraba energije ali zmogljivost za sežiganje iz določenih enot v napravi. V skladu s specifikacijami podatkov uredbe INSPIRE lahko naprava obsega različne dele, ki služijo različnim tehničnim namenom; vendar se skupaj obravnavajo kot ena sama naprava, če so pravno ali tehnično povezani in upravljani kot ena tehnična enota.

Čeprav pojem „del naprave“ v direktivi o industrijskih emisijah ali uredbi o portalu industrijskih emisij ni izrecno opredeljen, se običajno nanaša na sestavne dele ali odseke naprave, vključno z velikimi kurilnimi napravami in napravami za (so)sežig odpadkov. Ti deli naprave so ključni za celotno delovanje naprave ter zanje veljajo posebne regulativne zahteve iz poglavij III in IV direktive o industrijskih emisijah in podrobne zahteve glede poročanja iz člena 72 direktive o industrijskih emisijah in Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/1135 o določitvi vrste, oblike in pogostosti informacij, ki jih dajo države članice na voljo v okviru poročanja o izvajanju direktive o industrijskih emisijah.

V registru EU o industrijskih območjih „del naprave“ prav tako ni opredeljen, vendar se razume kot funkcionalna podenota znotraj naprave. Te podenote opravljajo različne naloge ali procese, ki prispevajo k skupnim emisijam ali vplivu naprave, katere del so, na okolje. Na primer, velike kurilne naprave in naprave za sežig odpadkov spadajo v poglavji III in IV direktive o industrijskih emisijah, vendar so, v skladu s členom 72(3) direktive o industrijskih emisijah, v mehanizem za poročanje uredbe o portalu industrijskih emisij v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2018/1135 vključene le emisije iz velikih kurilnih naprav. Za naprave za sežig odpadkov ne veljajo enakovredne zahteve glede poročanja o emisijah v skladu z direktivo o industrijskih emisijah in uredbo o portalu industrijskih emisij, veljajo pa druge zahteve, kot je poročanje o nazivni in dovoljeni zmogljivosti za sežig. Tako velike kurilne naprave kot naprave za sežig odpadkov so v registru EU o industrijskih območjih navedene kot „deli naprav“.

Poleg tega so srednje kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo med 20 MW in 50 MW prav tako razvrščene kot deli naprav za namene poročanja v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij, pod pogojem, da niso že zajete v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah.

4. KAKO RAZVRŠČATI ENOTE POROČANJA NA PODLAGI UREDBE O PORTALU INDUSTRIJSKIH EMISIJ

S pomočjo tega oddelka bodo države poročevalke lažje prepoznale različne geografske značilnosti industrijskih območij, industrijskih objektov in naprav. Vsaka raven hierarhije INSPIRE je predstavljena in analizirana (glej Table 4.1). Pri kompleksnih ali nejasnih situacijah bosta potrebna obravnava posameznih primerov in morda posvetovanje z izdajatelji dovoljenj pri pristojnem organu, pri Evropski agenciji za okolje ali pri Komisiji. S službo za pomoč industrijskim uporabnikom pri Evropski agenciji za okolje lahko vzpostavite stik prek naslova industry.helpdesk@eea.europa.eu.

([13]) Medtem ko se dejavnost iz uredbe o portalu industrijskih emisij nanaša le na „industrijsko proizvodnjo“, se razume, da če ima dejavnost proizvodno zmogljivost več kot 50 ton na dan, potem spada v področje uporabe dejavnosti 6.6 direktive o industrijskih emisijah. Zato je implicitno, da se dejavnost 9 iz Priloge I k uredbi o portalu industrijskih emisij nanaša na naprave z zmogljivostjo pod tem pragom.

Preglednica 4.1

Geografske značilnosti industrijskih subjektov

Hierarhična stopnja	Opis
Lokacija	Splošno območje zemljišča, na katerem je en sam industrijski objekt ali več objektov s funkcionalno povezavo, bodisi operativno, ekonomsko ali tehnično.
Industrijski objekt	Zbirka naprav ali tehničnih enot, ki delujejo pod skupnim upravljanjem upravljavca.
Naprava	Specifična nepremična tehnična enota ali skupina tehnično povezanih enot v industrijskem objektu, v katerem se izvajajo industrijske dejavnosti.
Del naprave	Podkomponente naprave, kot so velika kurilna naprava, vrstna naprava za sežig odpadkov, srednja kurilna naprava (ki ni zajeta kot del naprave iz direktive o industrijskih emisijah), ki prispevajo k celotnemu delovanju naprave.

4.1 Kako opredeliti industrijsko območje za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij

Naslednje točke bi bilo treba upoštevati kot pomoč pri poročanju o industrijskem območju, ki vsebuje enega ali več industrijskih objektov in naprav.

— **Osredotočenost na lokacijo**: Območje se nanaša na fizično lokacijo, ki ni nujno en sam industrijski objekt ali naprava.

— **Pomen povezave**: Dejavnosti na ločenih območjih se lahko štejejo kot del iste lokacije, če so neposredno povezane z operativno, ekonomsko ali tehnično povezavo. Te pojme je mogoče opisati, kot je navedeno v nadaljevanju.

  — **Operativna povezava:** Kadar različni industrijski objekti sodelujejo pri doseganju skupnega industrijskega cilja, jih je treba obravnavati kot del enega samega industrijskega območja. Na primer, če se v enem industrijskem objektu predelujejo surovine, v drugem pa se sestavlja končni izdelek, njuna medsebojna odvisnost omogoča, da delujeta skupaj. Če se o njiju poroča kot o enem območju, se zagotavlja natančnejša predstavitev delovanja industrijskega procesa kot celote.

  — **Ekonomska povezava:** Ločeni industrijski objekti se lahko štejejo kot del iste lokacije, če so del ene same gospodarske dejavnosti ali k njej prispevajo, npr. če si delijo finančne vire, upravljanje ali gospodarske cilje. Ta povezava poudarja integrirano naravo dejavnosti, zaradi česar je lažje razumeti gospodarski odtis in uspešnost celotne industrijske dejavnosti, če se o teh industrijskih objektih poroča kot o eni lokaciji.

  — **Tehnična povezava:** Če si industrijski objekti delijo tehnološko infrastrukturo, gospodarsko javno infrastrukturo ali tehnične postopke, se lahko štejejo za del iste lokacije. Njihovo medsebojno povezano delovanje prispeva k celotnemu industrijskemu procesu, priznavanje teh povezav v poročanju pa zagotavlja jasnejšo sliko industrijskega omrežja in tokov virov.

  Pomen povezave je v zagotavljanju bolj celovitega pogleda na industrijske dejavnosti, s čimer se zagotavlja, da podatki o teh dejavnostih natančno odražajo medsebojno povezanost delovanja na različnih področjih. To pripomore k učinkovitejšemu razumevanju obsega, učinkovitosti in razpona industrijske proizvodnje.

— **Lastništvo**: Lastništvo zemljišča ni pomembno za določitev lokacije.

— **Upravljavci**: Za več industrijskih objektov(z različnimi upravljavci) se lahko šteje, da so na isti lokaciji, če obstaja neposredna funkcionalna povezava med njihovimi dejavnostmi (operativna, ekonomska ali tehnična).

— **Meje lokacije**: Ograje niso zanesljiv kazalnik za določanje meja lokacije.

— **Kratke fizične ločitve**: Cesta ali služnostna pot, ki poteka skozi lokacijo, ne določa meje lokacije, če so območja razumno blizu.

Primer pomena povezave in lokacije: Rezervoarji, ki so s cevovodi povezani s kemično tovarno, so del iste lokacije.

Vendar bo pri rezervoarjih v oddaljenem pristanišču potrebna strokovna presoja, da se ugotovi, ali pripadajo isti lokaciji kot glavni industrijski objekt. Upoštevati bi bilo treba raven tehnične povezave (npr. cevovodi, načini prevoza) in splošni vpliv na okolje.

4.2 Kako opredeliti industrijski objekt za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij

Za določitev mej industrijskega objekta bi bilo treba upoštevati naslednje korake.

— **Lastništvo/upravljavec:** Upravljavec je odgovoren za dejavnosti, ki določajo meje industrijskega objekta. Lahko je pravna ali fizična oseba, ki industrijski objekt ali zemljišče najema od lastnika, ali pa je dejanski lastnik. Upravljavec je naveden v ustreznem dovoljenju. Pri napravi iz direktive o industrijskih emisijah z več upravljavci v okviru enega „okvirnega“ dovoljenja opredelitev upravljavca virtualno razdeli eno dovoljeno napravo na več industrijskih objektov (z eno ali več napravami), pri čemer je vsak povezan s posebnimi dejavnostmi, ki jih izvajajo različni upravljavci. Čeprav so to tehnično gledano „deli naprave“ z ločenimi upravljavci, ta pristop omogoča poročanje v okviru strukture uredbe o portalu industrijskih emisij za industrijske objekte in naprave. Ni potrebna dejanska razdelitev dovoljenja; ta virtualna razdelitev je namenjena le temu, da se poročanje uskladi z opredelitvijo industrijskega objekta v uredbi o portalu industrijskih emisij.

— **Več naprav:** En industrijski objekt ima lahko več naprav, če jih upravlja isto podjetje ali oseba, so funkcionalno povezane in so si razumno blizu.

— **Funkcionalna povezava:** To se nanaša na eno ali več dejavnosti v industrijskem objektu, ki ga uporablja upravljavec. Ni treba, da so dejavnosti tehnično povezane, in lahko zajemajo tako dejavnosti iz direktive o industrijskih emisijah kot tudi dejavnosti, ki niso iz navedene direktive, na primer industrijska čistilna naprava za čiščenje izcednih voda ali blata iz čistilnih naprav (dejavnost 5.3(a) ali 5.3(b) iz direktive o industrijskih emisijah) in komunalna čistilna naprava za čiščenje gospodinjskih odplak (dejavnost 6 iz uredbe o portalu industrijskih emisij), ki ju upravlja isto podjetje, z različnimi stopnjami odvisnosti. Primer je komunalna čistilna naprava za odpadne vode, ki ima na isti lokaciji tudi dejavnost ravnanja z odpadki, obe pa upravlja isto podjetje. Napravi nista tehnično povezani, vendar sta funkcionalno povezani, ker je podjetje odgovorno za upravljanje obeh dejavnosti.

4.3 Kako opredeliti napravo za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij

GD za okolje je 18. januarja 2019 pripravil zbirko *Odgovorov GD za okolje v zvezi z izvajanjem direktive o industrijskih emisijah – Poglavje 1* ([14]). Ta vprašanja in odgovori zajemajo opredelitve naprave, upravljavca, tehnične povezave itd. in so bili v tem oddelku upoštevani zaradi skladnosti z opredelitvami in razlagami v direktivi o industrijskih emisijah in uredbi o portalu industrijskih emisij.

Za določitev meja naprave je treba upoštevati in oceniti spodnje točke.

— **Več naprav:** Posamezni industrijski objekt iz uredbe o portalu industrijskih emisij ima lahko eno ali več naprav, če jih upravlja isto podjetje ali oseba (glej oddelek 4.2).

— **Obseg dovoljenja:**

  — Eno dovoljenje lahko zajema eno ali več naprav, ki jih upravlja isti upravljavec na isti lokaciji (člen 4(2) direktive o industrijskih emisijah).

  — Dovoljenje se lahko nanaša na več upravljavcev z ločenimi odgovornostmi za posamezne dejavnosti, navedene v istem dovoljenju (člen 4(3) direktive o industrijskih emisijah). Za namene poročanja v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij je treba o teh dejavnostih poročati kot o ločenih industrijskih objektih (s pripadajočimi napravami), ker imajo različne upravljavce. Razdelitev teh dejavnosti je zahtevana le za namene poročanja v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. Ni potrebna dejanska razdelitev dovoljenja.

([14]) https://environment.ec.europa.eu/topics/industrial-emissions-and-safety/industrial-and-livestock-rearing-emissions-directive-ied-20_en, pod točko „Guidance and implementing rules“ (Usmeritve in izvedbeni predpisi) v oddelku o „Implementation“ (Izvajanje).

— **Opredelite dejavnost** (ali več dejavnosti), navedeno Prilogi I k uredbi o portalu industrijskih emisij.

— **Opredelite nepremične tehnične enote**, v katerih se dejavnosti izvajajo, in ali so te tehnično povezane. Če so tehnično povezane, ocenite, ali so povezave močne ali šibke. Močna tehnična povezava pomeni, da je treba tehnične enote obravnavati kot eno napravo. Če pa je povezava šibka, to kaže na obstoj več kot ene naprave.

— **Za dejavnosti iz uredbe o portalu industrijskih emisij, ki niso zajete v področje uporabe direktive o industrijskih emisijah,** izvedite enako oceno tehničnih povezav, ki bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje. S to oceno naj bi se ugotovilo, ali je treba katero od teh dejavnosti (npr. neposredno povezane dejavnosti) vključiti v ustrezno napravo.

Okvir 4.1: Pomen upravljavca v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij

„Okvirno“ dovoljenje, ki vključuje več upravljavcev, se pogosto uporablja za regulativne namene direktive o industrijskih emisijah na kompleksnih industrijskih območjih. Ta vrsta dovoljenja je običajno usklajena s konceptom lokacije, kot je opredeljena v uredbi o portalu industrijskih emisij in opisana v tem dokumentu z usmeritvami. Vendar v okvirnem dovoljenju ni določen subjekt, ki poroča v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij in izvedbenim sklepom Komisije v zvezi z izvajanjem direktive o industrijskih emisijah, saj omogoča, da ima ena dovoljena naprava več kot enega upravljavca. Zato opredelitev industrijskega objekta iz uredbe o portalu industrijskih emisij, ki temelji na upravljavcu, zahteva, da je dovoljena naprava z več upravljavci virtualno razdeljena na ločene objekte glede na odgovornosti posameznega upravljavca. Ta virtualna razdelitev je namenjena izključno poročanju v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij in ne zahteva dejanske razdelitve dovoljenja.

4.3.1 *Nepremična tehnična enota*

Pojem „nepremična tehnična enota“ v uredbi INSPIRE, uredbi o portalu industrijskih emisij ali direktivi o industrijskih emisijah ni izrecno opredeljen. Vendar je treba na podlagi pojma „tehnična enota“ in zahteve, da morajo biti naprave nepremične, za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij upoštevati naslednjo opredelitev.

— Nepremična tehnična enota v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij pomeni eno ali več integriranih tehničnih podenot, ki so posebej zasnovane in opremljene za izvajanje dejavnosti, povezanih z napravo (ali neposredno povezane dejavnosti), in so trajno nameščene na določeni geografski lokaciji.

Okvir 4.2: Pomen tehničnih enot

— Pojem tehničnih enot pomaga pojasniti obseg naprave.

— Čeprav uredba o portalu industrijskih emisij ureja poročanje o emisijah iz dejavnosti, ki se izvajajo v napravi s tehničnimi enotami, se lahko v teh napravah še vedno uporablja premična oprema. Poleg tega se lahko v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij (in direktivo o industrijskih emisijah) nekatere premične enote štejejo za nepremične, če dlje časa delujejo na fiksni lokaciji.

Naslednje usmeritve so namenjene pomoči pristojnim organom in poročevalcem v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij pri ugotavljanju, ali je tehnična enota nepremična.

Kaj je v skladu z uredbo o portalu industrijskih emisij in direktivo o industrijskih emisijah nepremična tehnična enota?

Tehnična enota se šteje za „nepremično“, če ni namenjena premikanju z ene lokacije na drugo. To ne pomeni, da se v napravi ne sme uporabljati premična oprema (tehnične enote), kot so drobilniki, viličarji in drugi stroji, vendar jih je treba izključiti iz zahtev glede poročanja, ki veljajo za nepremične tehnične enote. Za določitev statusa tehničnih enot kot nepremičnih je odgovoren pristojni organ. V tem dokumentu se izraz „tehnična enota“ nanaša samo na nepremične tehnične enote.

Kaj pa premične enote, ki na eni lokaciji delujejo dlje časa?

„Premične“ enote, zasnovane za premikanje, kot so naprave za proizvodnjo asfalta ali sežigalnice kontaminirane zemlje, se lahko štejejo za nepremične, če na določeni lokaciji obratujejo dlje časa. Pristojni organi bodo vsak primer ocenili na podlagi dejavnikov, kot so:

— morebitni vpliv dejavnosti na okolje;

— pričakovano in dejansko trajanje delovanja na lokaciji;

— težavnost in sredstva, potrebna za premik in vzpostavitev enote: na primer, enoto, ki se premika na lastnih kolesih, je lažje premestiti kot tisto, za katero so na vsaki lokaciji potrebna obsežna gradbena dela.

Nekateri ključni vidiki tehnične enote so:

— Integrirana celota: tehnična enota ni en sam kos opreme, temveč več elementov, ki delujejo skupaj kot naprava. To lahko vključuje enega ali več od naslednjih elementov:

  — opremo (reaktorji, filtri ipd.);

  — strukture (zgradbe, rezervoarji itd.);

  — infrastrukturo (cevovodi, transportni trakovi itd.);

  — orodja in stroje;

  — objekte za skladiščenje ter ravnanje z materiali in njihovo predhodno obdelavo,

  — sisteme za spremljanje in evidentiranje.

— Posebna zasnova in oprema: elementi v tehnični enoti ali enotah v napravi so izbrani za izvajanje določenih dejavnosti, navedenih v uredbi o portalu industrijskih emisij, ali neposredno povezane dejavnosti. To izključuje dejavnosti, kot je sežiganje na prostem, za katerega ni posebne opreme.

— Povezane dejavnosti: ti elementi delujejo skupaj in usklajeno, da dosežejo določen rezultat v napravi iz uredbe o portalu industrijskih emisij ali neposredno povezani dejavnosti.

Primeri tehničnih enot

— Kemična proizvodna linija v tovarni, sestavljena iz medsebojno povezanih reaktorjev, destilacijskih kolon in cevovodov za predelavo surovin.

— Namenska čistilna naprava za odpadne vode, ki je stalno nameščena na kraju samem za čiščenje odpadnih voda iz naprave.

— Skladiščni objekt s rezervoarji in cevovodi za surovine ali končne izdelke, ki je stalno nameščen in povezan z glavno napravo.

Kaj ni tehnična enota

— Ne nanaša se na en sam kos opreme.

— Ne pomeni nujno visoke stopnje tehnološke zapletenosti.

— Zanjo ni potrebno, da so vsi elementi fizično povezani ali v isti stavbi.

— Tehnična povezava med tehničnimi enotami.

Za eno ali več tehničnih enot, ki izvajajo eno ali več dejavnosti, se lahko šteje, da so tehnično povezane, če med njimi obstaja fizična povezava ali operativna odvisnost. Na podlagi tega, kako močna je povezava in kakšna je njena odvisnost, je mogoče določiti, ali je treba za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij enote obravnavati kot eno napravo ali kot ločene naprave.

Ključne vidike tehnične povezave lahko razdelimo na:

— **Fizično povezavo:** to se nanaša na neposredno fizično povezavo med tehničnimi enotami. Taki primeri so:

  — **Cevovodi:** prenos surovin, proizvodov ali tokov odpadkov med dejavnostmi.

  — **Transportni traki:** premikanje materialov (trdnih snovi) med napravami.

— **Električni vodi:** dobava električne energije iz ene naprave neposredno drugi napravi ali več napravam.

— **Operativna odvisnost:** To se nanaša na to, kako bistvena je tehnična enota za osnovno delovanje druge naprave. Taki primeri so:

— **Čistilna naprava za odpadne vode na kraju samem:** čiščenje odpadnih voda, ki nastanejo v napravi, pred izpustom.

— **Namenski rezervoarji:** hramba surovin ali končnih izdelkov posebej za zadevno napravo.

To, kako močna je tehnična povezava, je ključen dejavnik pri določanju, ali se dve ali več tehničnih enot šteje za del iste naprave. Močna tehnična povezava nakazuje, da ena tehnična enota neposredno podpira osnovne dejavnosti in učinkuje na vpliv, ki ga ima druga tehnična enota na okolje. Primeri tehničnih povezav:

— **Močna tehnična povezava:** rezervoarji, ki so s cevovodi neposredno povezani s kemično tovarno za dovajanje surovin. Ta jasna fizična povezava kaže na močno tehnično povezavo, čeprav je še vedno ključnega pomena, da se izvede stroga ocena, s katero se zagotovi, da je tehnična enota potrebna za delovanje dejavnosti. Če pa bi enoti imeli različna upravljavca, bi tvorili različni napravi v različnih industrijskih objektih.

— **Šibkejša tehnična povezava:** ločeno skladišče, v katerem se hranijo končni izdelki iz kemičnega obrata, tudi če se nahaja na isti lokaciji. Brez neposredne fizične povezave ali operativne odvisnosti je tehnična povezava lahko šibkejša.

V mejnih primerih je ključno upoštevati posebne podrobnosti in operativno ureditev, da se ugotovi, ali obstaja tehnična povezava. To oceno izvede ustrezni pristojni organ, zato je odločitev o tem, ali se več kot ena tehnična enota šteje za napravo za namene poročanja v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij, v pristojnosti pristojnega organa.

Ocena bi morala temeljiti na razmeroma stabilnih konfiguracijah naprav, pri čemer so izključene začasne ali neobičajne ureditve. Za opredelitev naprave se na primer ne bi smela uporabljati konfiguracija, ki je vzpostavljena le med obnovo, ali odločitev na podlagi izjemnih okoliščin – kot je primer, ko ena naprava drugi zagotavlja surovine le občasno, kadar drugi viri niso na voljo. Čeprav se lahko naprave sčasoma spreminjajo zaradi dejavnikov, kot so združitve ali prevzemi, je cilj ohraniti strukturo lokacija-industrijski objekt-naprava čim bolj stabilno in dosledno, tako da odraža značilno delovanje lokacije.

4.3.2 *Neposredno povezane dejavnosti*

V okviru uredbe o portalu industrijskih emisij in direktive o industrijskih emisijah se „neposredno povezane dejavnosti“ nanašajo na dejavnosti, ki niso navedene v prilogah k uredbi o portalu industrijskih emisij in direktivi o industrijskih emisijah (kar pomeni, da zanje ni potrebno ločeno dovoljenje iz direktive o industrijskih emisijah). Vendar pa so neposredno povezane dejavnosti:

— funkcionalno in tehnično povezane z napravo na isti lokaciji; to pomeni, da podpirajo ali dopolnjujejo osnovne dejavnosti naprave;

— bodo verjetno vplivale na celotni vpliv naprave na okolje.

Ključni vidiki neposredno povezanih dejavnosti so:

— podporna ali dopolnilna vloga: z neposredno povezanimi dejavnostmi se običajno zagotavljajo storitve ali se ravna z materiali, ki so bistveni za delovanje naprave iz direktive o industrijskih emisijah;

— vpliv na okolje: neposredno povezane dejavnosti, ne pa same dejavnosti iz direktive o industrijskih emisijah, bi lahko učinkovale na emisije ali na vpliv glavne naprave na okolje. Pri ocenjevanju vpliva bi moral pristojni organ upoštevati ne le možnost povečanja emisij ali vpliva na okolje med vsakodnevnim obratovanjem naprave, temveč tudi tveganje nesreč zaradi razlitij;

— Da bi dejavnost bila neposredno povezana dejavnost, ni treba, da obstaja fiksna fizična povezava (kot je navedeno v zbirki *Odgovorov GD za okolje v zvezi z izvajanjem direktive o industrijskih emisijah – Poglavje 1 z dne 18. januarja 2019*([5])).

Primeri neposredno povezanih dejavnosti:

— skladiščenje surovin ali končnih izdelkov, neposredno povezanih z napravo, kot so rezervoarji ali silosi s cevovodi, ki z dovajanjem prispevajo k procesu;

— čistilne naprave za odpadne vode, posebej zasnovane za čiščenje odpadnih voda iz naprave;

— proizvodnja električne energije ali toplote na kraju samem, ki jo uporablja naprava.

Če dejavnost, ki ni zajeta v uredbi o portalu industrijskih emisij, ni tehnično povezana (npr. pisarne na industrijskem območju), se ne bi smela šteti za neposredno povezano dejavnost v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij.

Ključna razlika med neposredno povezano dejavnostjo in ločeno napravo je v tem, kako močna je tehnična povezava z dejavnostjo iz uredbe o portalu industrijskih emisij. Nekateri dejavniki, ki jih je treba upoštevati, so:

— Fizična povezava: ali so dejavnosti fizično povezane s cevovodi, transportnimi trakovi ali podobno infrastrukturo?

— Operativna odvisnost: ali je naprava pri svojem osnovnem delovanju odvisna od neposredno povezane dejavnosti?

— Vpliv na okolje: ali neposredno povezana dejavnost pomembno vpliva na skupne emisije ali okoljski odtis naprave?

Na koncu je, tako kot pri napravah, za odločitev, ali se dejavnost šteje za neposredno povezano dejavnost, odgovoren ustrezni pristojni organ. Pri ugotavljanju, ali bi bilo treba o dejavnosti poročati skupaj z napravo iz uredbe o portalu industrijskih emisij, bi bilo treba upoštevati zgoraj navedene dejavnike.

Če naprava izvaja dejavnosti iz Priloge I in tudi dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi I, bi bilo treba izpuste in prenose izven kraja nastanka iz dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi I, izključiti iz podatkov, ki se sporočajo v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij (razen če gre za neposredno povezano dejavnost). Prispevkov dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi I, morda ne bo mogoče ločiti in količinsko opredeliti, na primer kadar ni točke vzorčenja za dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi I (v primeru močno prepletenih kanalizacijskih sistemov). V tem primeru bi bilo lahko praktično in stroškovno učinkovito o izpustih iz dejavnosti, ki niso zajete v Prilogi I, poročati skupaj z izpusti iz dejavnosti iz Priloge I.

5. PRIMERI PO SEKTORJIH

V tem oddelku je predstavljenih več primerov iz različnih sektorjev z različno stopnjo kompleksnosti, ki ponazarjajo zgoraj opisane pojme. Pri kompleksnih ali nejasnih situacijah bosta potrebna obravnava posameznih primerov in morda posvetovanje z izdajatelji dovoljenj pri pristojnem organu, pri Evropski agenciji za okolje ali pri Komisiji. S službo za pomoč industrijskim uporabnikom pri Evropski agenciji za okolje lahko vzpostavite stik prek naslova industry.helpdesk@eea.europa.eu.

5.1 **Elektroenergetski sektor**

Primer v Figure 5.1 prikazuje lokacijo za proizvodnjo električne energije z dvema velikima kurilnima napravama. Vključuje: (i) dve 100 MW plinski turbini s kombiniranim krožnim procesom, vsaka ima zmogljivost nad 50 MW in lastni odvodnik, (ii) kurilni kotel z zmogljivostjo 45 MW in (iii) zasilni dizelski generator z zmogljivostjo 10 MW. Edina upoštevna dejavnost iz uredbe o portalu industrijskih emisij v tem primeru je dejavnost 1.1. *Izgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več*. Čeprav obstaja več tehničnih enot, bi se vse obravnavale kot del ene naprave, ki bi bila del enega industrijskega objekta in ene lokacije. Usmeritve za uporabo načela skupnega odvodnika (člen 29 direktive o industrijskih emisijah) so na voljo v oddelku 2.2.3 priročnika za poročevalce za integrirano poročanje podatkov za Evropski RIPO in velike kurilne naprave. V oddelku 2.2.3 je pojasnjeno, kako ugotoviti, ali se lahko različne enote štejejo za velike kurilne naprave v skladu s poglavjem III direktive o industrijskih emisijah. Če se enote štejejo za veliko kurilno napravo, je treba o njih poročati kot o delu naprave z vsemi zahtevanimi podatki, kot so nazivna vhodna toplotna moč, vnos energije, obratovalne ure ali emisije.

V tem primeru je zasilni generator neposredno povezana dejavnost. Ima jasno tehnično povezavo z dejavnostjo iz uredbe o portalu industrijskih emisij, saj je njegov edini namen zagotavljanje zasilne električne energije. O zasilnem generatorju in 45 MW kotlu, ki bi bila dovoljena ločeno kot srednja kurilna naprava, je treba poročati skupaj z emisijami naprave, vendar ne kot del velike kurilne naprave. Kot je navedeno v Prilogi I k uredbi o portalu industrijskih emisij, o srednjih kurilnih napravah ni treba poročati posamično, če so del naprave iz direktive o industrijskih emisijah.

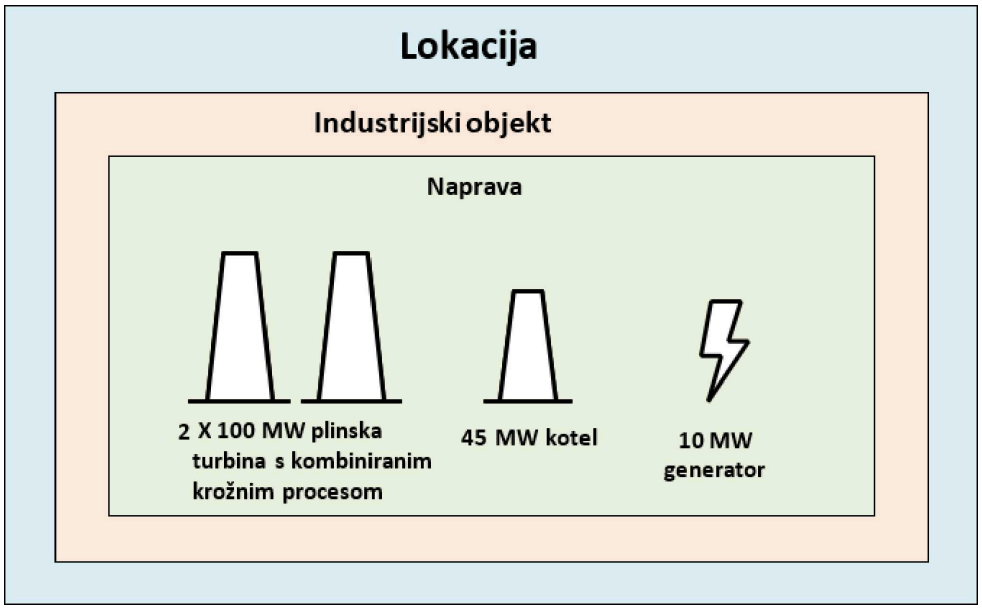
V drugem primeru iz elektroenergetskega sektorja na sliki 5.2 imajo plinske turbine s kombiniranim krožnim procesom drugega upravljavca kot manjše kurilne enote. Zato sta v tem primeru dva industrijska objekta, vsak z eno napravo. Če je bilo napravi izdano okvirno dovoljenje, ki zajema vse kurilne enote, bi bilo treba napravo virtualno razdeliti na dva dela (kot je prikazano na drugem diagramu), vendar le za namene poročanja v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. Kot

je navedeno v priročniku za poročevalce, bi imel industrijski objekt 2 napravo, ki bi izvajala dejavnost 1.1, saj skupna zmogljivost 45 MW + 10 MW presega prag 50 MW. Vendar se za industrijski objekt 2 ne bi poročalo o velikih kurilnih napravah kot o delih naprave zaradi agregacijskih pravil iz poglavja III, ki se uporabljajo samo za enote z zmogljivostjo 15 MW ali več.

Po drugi strani bi imel industrijskih objekt 1 napravo, ki izvaja dejavnost 1.1, in bodisi dva dela naprave s 100 MW ali en del naprave z 200 MW. Slednje bi veljalo, če bi imeli enoti skupen odvodnik ali če bi bili nameščeni tako, da bi pristojni organ ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih dejavnikov presodil, da bi se njuni odpadni plini lahko izpuščali skozi skupen odvodnik (člen 29 direktive o industrijskih emisijah).

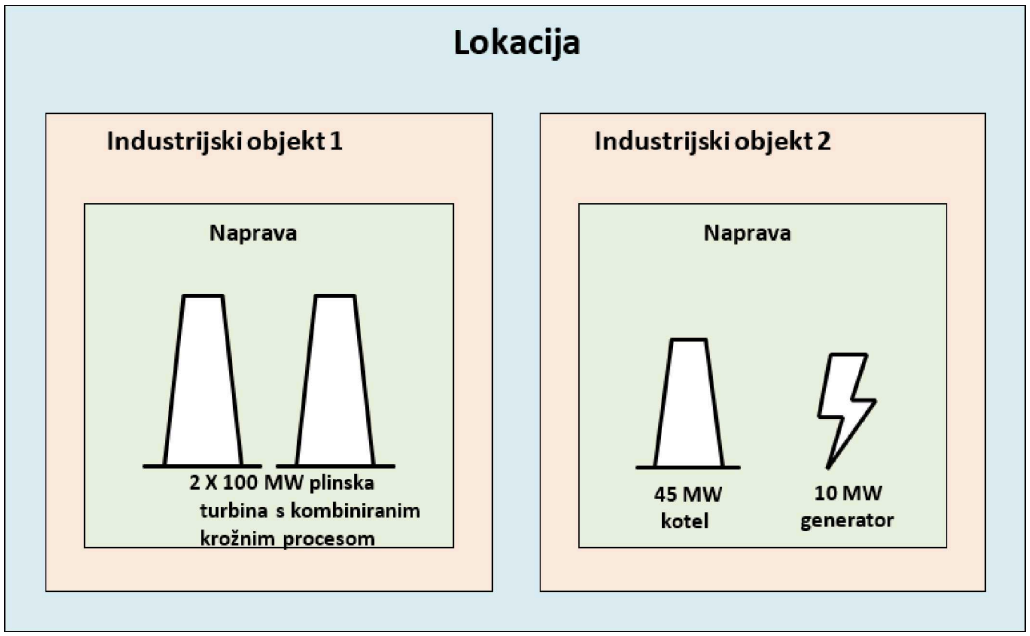
Slika 5.1

Primer lokacije za proizvodnjo električne energije z enim upravljavcem

Slika 5.2

Primer lokacije za proizvodnjo električne energije z dvema upravljavcema

5.2 **Sektor odpadkov**

Ta primer zajema industrijski objekt za ravnanje z odpadki s tremi tehničnimi enotami: (i) odlagališčem, (ii) enoto za predelavo odpadkov in (iii) obratom za pridobivanje bioplina. Na sliki 5.3 bližnje odlagališče (naprava 1) od predelovalnega obrata prejema odpadke, ki jih ni mogoče predelati. Tehnično ni povezano z obratom za pridobivanje bioplina ali obratom za predelavo odpadkov, tudi če od njiju prejema odpadke, saj se šteje za končno odlagališče. Poleg tega je odlagališče, katerega glavni namen je odlaganje, ki se razlikuje od dejavnosti drugih enot, usmerjenih v predelavo, razvrščeno kot ločena naprava (dejavnost 5.4 v direktivi o industrijskih emisijah).

Naprava 2 je obrat za predelavo odpadkov, ki pripravlja odpadke tako za odlagališče kot za obrat za pridobivanje bioplina, poleg tega pa premešča še druge odpadke na zunanje lokacije. Čeprav dobavlja surovino obratu za pridobivanje bioplina, so njegove dejavnosti mehanske, obrat za pridobivanje bioplina pa bi lahko pridobival odpadke tudi z drugih lokacij. Ker gre pri napravi 2 za drugačno vrsto vpliva na okolje in naprava ni ključna komponenta postopka pridobivanja bioplina, se šteje za ločeno napravo.

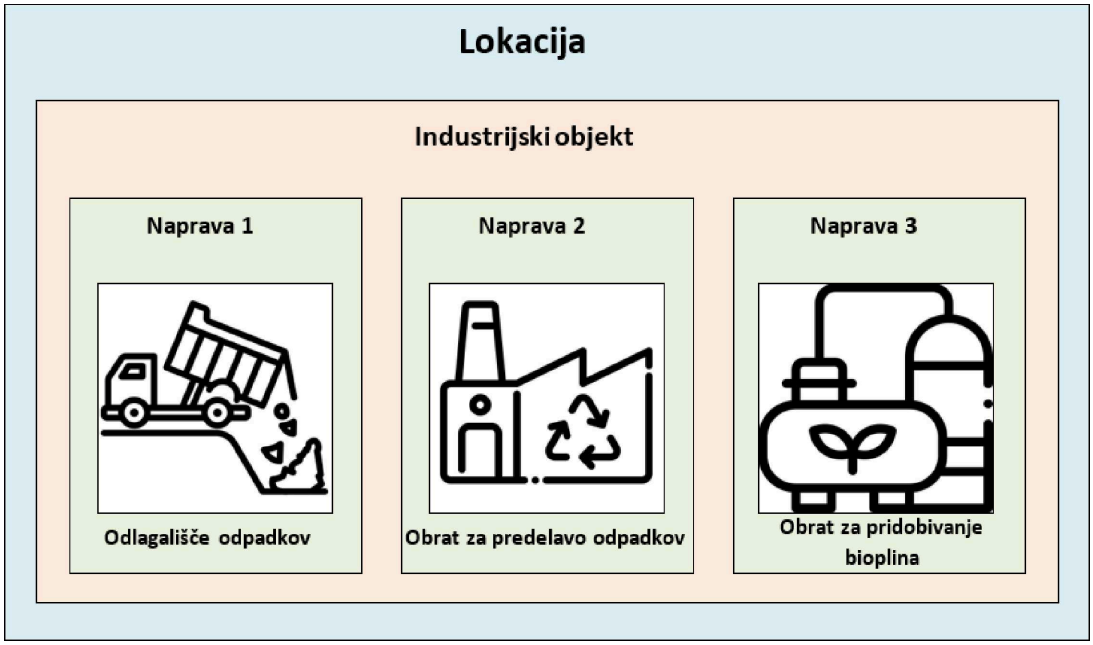
V alternativnem scenariju na sliki 5.4 se je upravljavec odločil, da je namen obrata za predelavo odpadkov – z uporabo enot za predhodno razgradnjo, namenjenih izključno izboljšanju razgradnje materiala in segrevanju substrata – ta, da deluje kot enota za predhodno obdelavo za obrat za pridobivanje bioplina. Ta predhodna obdelava je bistvena za pravilno delovanje procesa razgradnje in vključuje biološki proces, ki sledi začetni mehanski obdelavi. Zato sta v tem scenariju obrat za predelavo odpadkov in obrat za pridobivanje bioplina (dejavnost 5.3(a)(i) ali 5.3(b)(i) v direktivi o industrijskih emisijah) tehnično povezana – tvorita eno napravo.

Obe napravi sta lahko del istega industrijskega objekta ali pa tudi ne; to je odvisno od tega, ali imata ločena upravljavca. Vsi ti subjekti bi se lahko šteli za del ene lokacije.

Glej oddelek 5.5 za primere prenosov odpadnih voda, od katerih se o nekaterih poroča kot o količini odpadkov, na kompleksnem industrijskem območju s čistilno napravo za odpadne vode.

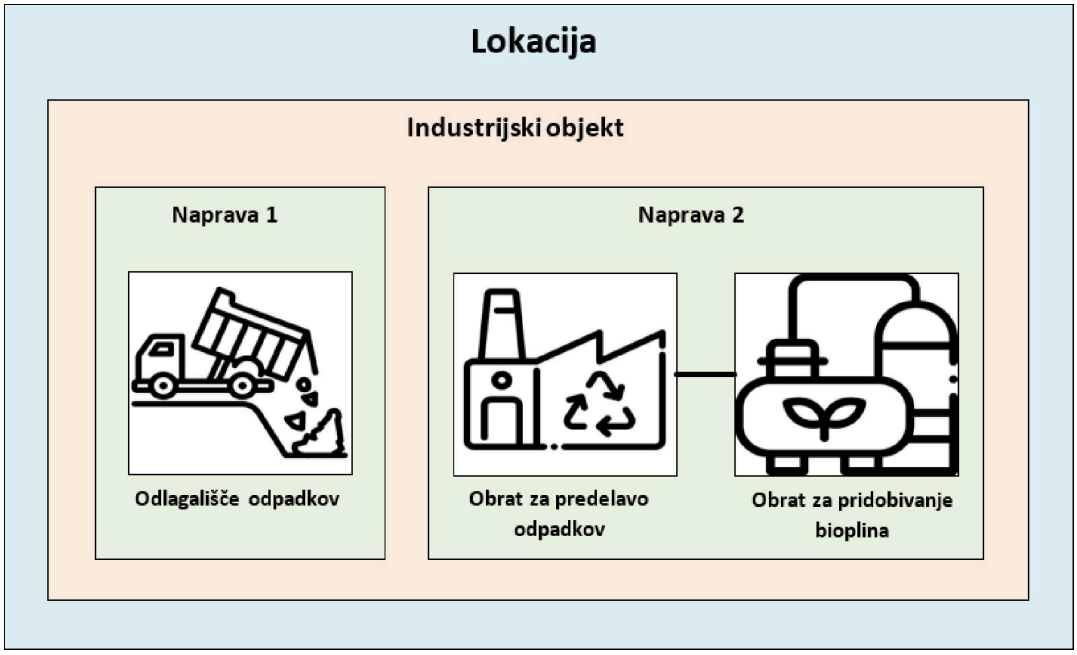
Slika 5.3

Primer lokacije za ravnanje z odpadki s tremi napravami

Slika 5.4

Primer lokacije za ravnanje z odpadki z dvema napravama

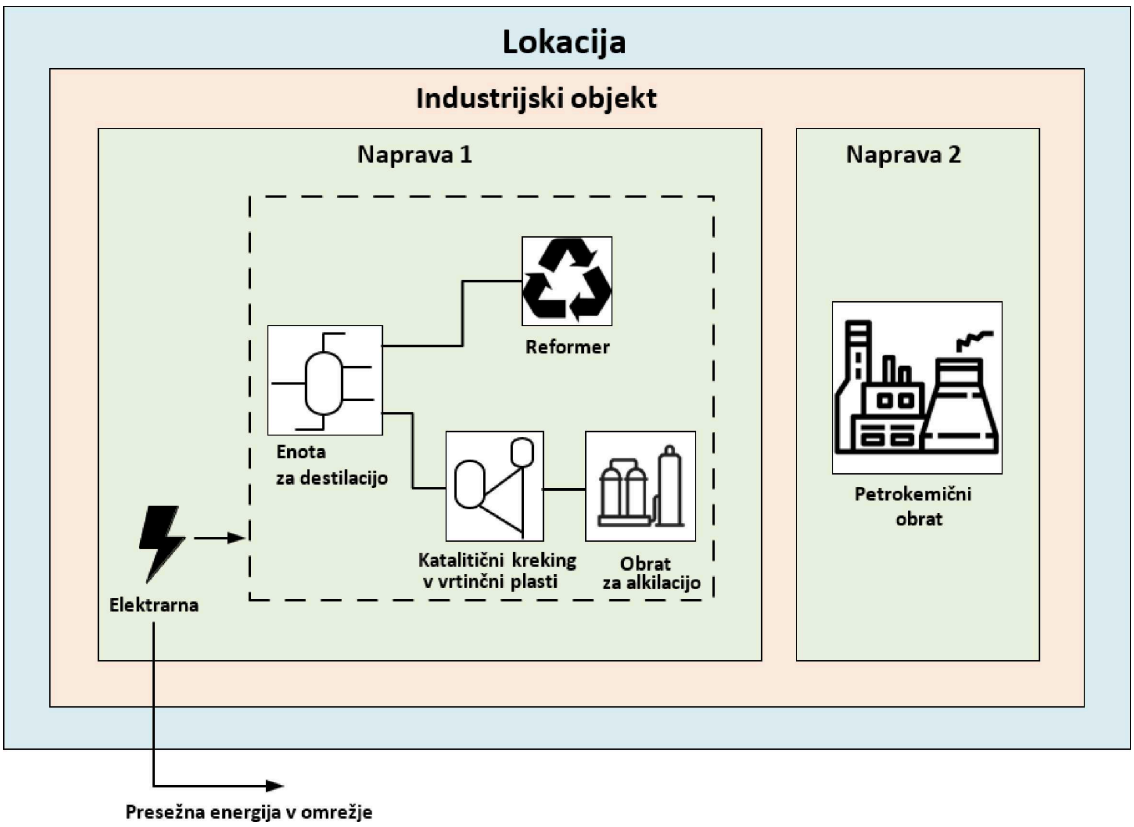
5.3 Rafinerija in petrokemični obrat

Primer v Figure 5.5 prikazuje rafinerijo, ki se nahaja poleg petrokemičnega obrata. Komponente rafinerije vključujejo enoto za destilacijo, ki dobavlja proizvod reformerju in enoti za katalitični kreking v vrtinčni plasti, ta pa nato dobavlja proizvod obratu za alkilacijo. V tem primeru pristojni organ meni, da so vse te tehnične enote tesno tehnično povezane in zato tvorijo eno napravo. Elektrarna v rafineriji zagotavlja energijo vsaki od tehničnih enot za rafiniranje. Čeprav se dodatna energija izvaža iz rafinerije v omrežje, je večina potrebne energije namenjena delovanju rafinerije. Tako obstaja močna tehnična povezava, elektrarna pa se prav tako šteje za del iste naprave.

Ena od dejavnosti rafinerije je zagotavljanje primarnega bencina petrokemičnemu obratu. Tako rafinerija kot obrat imata istega upravljavca, vendar različne postopke. Petrokemični obrat bo primarni bencin nadalje predelal v niz derivatov, ki se nižje v verigi uporabljajo za proizvodnjo gume, plastike, vlaken, smol itd. Primarni bencin, ki ga proizvaja rafinerija, se pošilja tudi na druge lokacije in drugim strankam, petrokemični obrat pa bi lahko uporabil tudi drugje proizveden primarni bencin. Zato bi lahko pristojni organ, ki izvaja oceno, menil, da je tehnična povezava šibka. Tako bi bilo treba rafinerijo in petrokemični obrat obravnavati kot ločeni napravi. Vendar imata v tem primeru ti napravi istega upravljavca in sta zato del enega industrijskega objekta. Ker ni drugih pripadajočih objektov, ta objekt tvori lokacijo.

Slika 5.5

Primer rafinerije in petrokemičnega objekta

5.4 Farmacevtska lokacija

Primer v Figure 5.6 je namerno zapleten, da je mogoče ponazoriti več pojmov.

Naprava 1 izvaja proces zgorevanja za proizvodnjo toplote in električne energije. Toplota se dovaja reaktorjem v industrijskem objektu 2. Celoten industrijski objekt 1 je v lasti podjetja Energy Ltd. Vsebuje tri kurilne enote (enote 1, 2 in 3), in ker so vse samostojni kotli z neodvisnimi odvodniki, jih pristojni organ v skladu s členom 29(2) direktive o industrijskih emisijah šteje za ločene tehnične enote. Vse te enote so tehnično povezane in tako tvorijo eno napravo, tj. napravo 1. Glavni namen te naprave je zagotoviti električno energijo drugim napravam na kraju, presežna električna energija pa se oddaja v javno omrežje.

Industrijski objekt 2 je farmacevtski objekt v lasti podjetja Pharma Ltd. Ta objekt vsebuje štiri različne podenote. Enota 4 in enota 5 sta reaktorja, ki proizvajata farmacevtski izdelek. Enota 6 je čistilna naprava za odpadne vode, ki je funkcionalno povezana z reaktorjema, v enoti 7 pa se shranjujejo surovine. Vse te enote so tehnično povezane in so bistvene za delovanje celotnega industrijskega objekta. Zato vse sestavljajo eno samo napravo, tj. napravo 2.

Industrijski objekt 3, ki je v lasti podjetja Supply Ltd, izvaja kemično dejavnost, pri kateri se proizvajajo biokemična in organska topila. Ta se uporabljajo v industrijskem objektu 2, pa tudi v drugih podjetjih zunaj lokacije. Ta objekt ima dve neodvisni napravi, ki nista tehnično povezani in uporabljata povsem različne kemične procese. Naprava 3 je biokemični reaktor, v katerem se proizvaja biokemično topilo; k tej napravi spada le ena enota, tj. enota 8. Naprava 4 je kemični reaktor (enota 9), v katerem se rafinira organsko topilo.

Trije industrijski objekti, ki jih upravljajo podjetja Energy Ltd, Pharma Ltd in Supply Ltd, tvorijo eno samo lokacijo, saj ta tri podjetja opravljajo dejavnosti s skupnim namenom in so po naravi povezana, v tem primeru zaradi proizvodnje farmacevtskih izdelkov.

Čeprav sta naprava 1 in naprava 2 tehnično povezani, ju upravljata dve različni pravni osebi (podjetji Energy Ltd in Pharma Ltd). To pomeni, da je treba o njiju, čeprav bi se lahko šteli za eno samo napravo, v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij poročati kot o ločenih napravah znotraj ločenih industrijskih objektov. Podobna načela se uporabljajo za kompleksnejše kemične obrate, ki izvajajo več dejavnosti iz direktive o industrijskih emisijah.

Slika 5.6

Primer farmacevtske lokacije

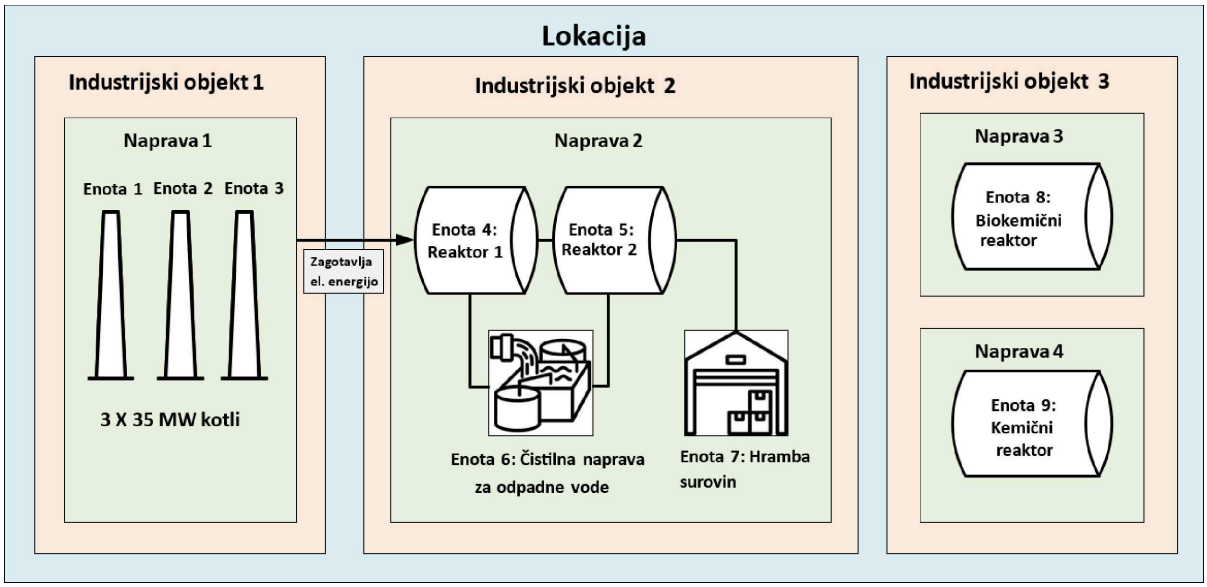
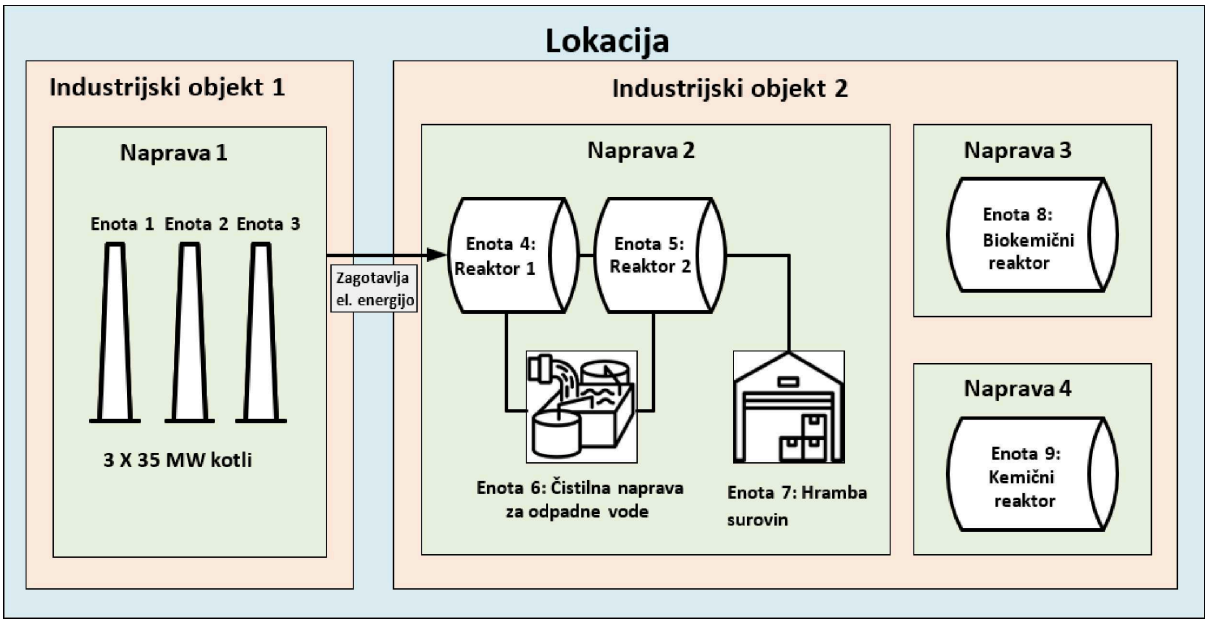

Figure 5.7 prikazuje situacijo, opisano v Figure 5.6 vendar po tem, ko je podjetje Pharma Ltd. od podjetja Supply Ltd. kupilo in prevzelo enoti 8 in 9 ter združilo industrijska objekta 2 in 3 v en sam objekt na lokaciji.

Slika 5.7

Primer farmacevtske lokacije po spremembi upravljavca

5.5 **Izpusti vode iz več naprav na isti lokaciji**

Če neodvisno upravljana industrijska čistilna naprava za odpadne vode storitve izvaja za več drugih industrijskih objektov na industrijskem območju, je treba tako čistilno napravo ločiti in o njej poročati kot o drugem objektu in napravi. To na primer velja za dejavnost 6.11 iz direktive o industrijskih emisijah, ki je opredeljena kot „neodvisna obdelava odpadne vode, ki je ne ureja Direktiva 91/271/EGS in ki jo odvaja obrat iz poglavja II“. Figure 5.8 ponazarja ta scenarij; čistilna naprava ima drugega upravljavca kot naprave 1, 3 in 4 ter zato tvori en industrijski objekt z eno napravo. Zato bi bilo treba, če so preseženi pragovi za izpuste onesnaževal iz Priloge II k uredbi o portalu industrijskih emisij, za čistilno napravo poročati o izpustih onesnaževal. Če druge naprave presegajo pragove iz Priloge II, bi bilo treba zanje poročati o prenosih onesnaževal.

Če je neodvisna čistilna naprava za odpadne vode na zadevnem industrijskem območju, kar je sicer malo verjetno, združena s komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo 100 000 populacijskih ekvivalentov ali več (tj. dejavnost 6 iz uredbe o portalu industrijskih emisij), se priporoča, da se o njej poroča kot o ločeni napravi, saj lahko deluje neodvisno. V tem primeru bi bilo treba o vseh prenosih odpadnih voda iz naprav 1, 3 in 4 v komunalno čistilno napravo poročati kot o prenosih onesnaževal, pod pogojem, da presegajo pragove, določene v Prilogi II k uredbi o portalu industrijskih emisij.

Slika 5.8

Primer izpustov vode iz več naprav na isti lokaciji, ki se čistijo v neodvisno upravljani čistilni napravi za odpadne vode

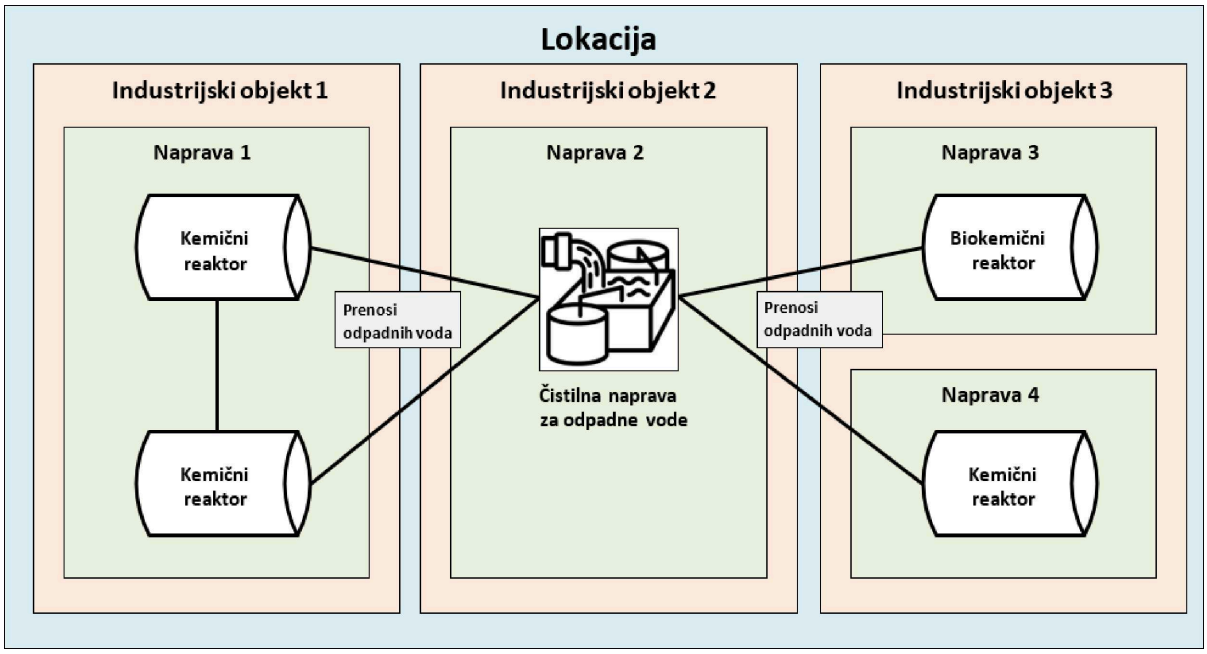

Figure 5.9 prikazuje primer, ko čistilna naprava ni neodvisna, saj ima istega upravljavca kot druge tehnične enote. V tem primeru je (po mnenju pristojnega organa) tehnična povezava med obema tehničnima enotama na napravi 2 dovolj močna, da tvorita eno napravo. Vendar tehnična povezava med kemičnim reaktorjem, biokemičnim reaktorjem in čistilno napravo ne velja za dovolj močno, da bi jih bilo mogoče šteti za eno napravo. O prenosih odpadnih voda iz kemičnega reaktorja na napravi 2 ni treba poročati, saj se štejejo za prenose na kraju samem, pod pogojem, da čistilna naprava spada na področje uporabe dejavnosti iz točke 5.3(a) direktive o industrijskih emisijah.

To je tudi običajna praksa pri poročanju o dejavnosti 5(c) v okviru predhodnika uredbe o portalu industrijskih emisij (Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal (Evropski RIPO), ki se izvaja z Uredbo (ES) št. 166/2006), kadar je vrsta odpadkov skladna z opredelitvijo iz Priloge I k Direktivi 2008/98/ES pod naslovoma D8 in D9. Po drugi strani pa je treba o prenosih odpadnih voda iz naprav 1 in 3 poročati kot o prenosih onesnaževal, če čistilna naprava ne spada na področje uporabe dejavnosti 5.3(a) iz direktive o industrijskih emisijah ali ne spada na področje uporabe naslovov D8 in D9. V vsakem primeru mora naprava 2 poročati o izpustih onesnaževal, če ti presegajo pragove iz Priloge II k uredbi o portalu industrijskih emisij.

Slika 5.9

Primer čistilne naprave za odpadne vode, ki je tehnično priključena na enoto na isti napravi

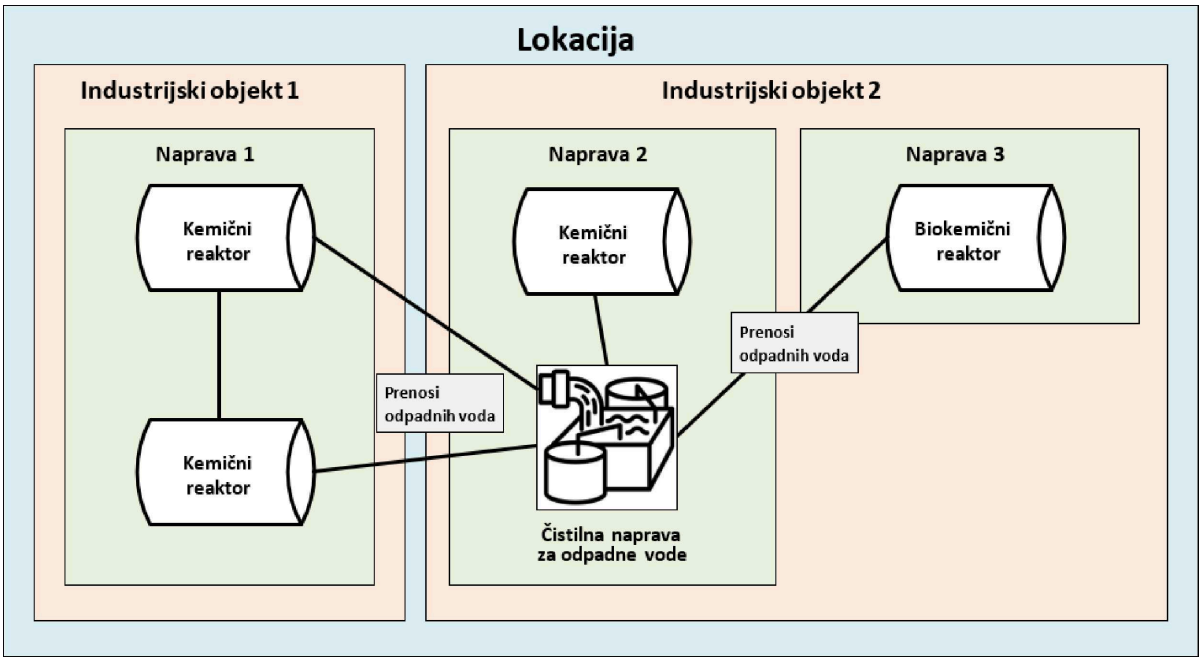
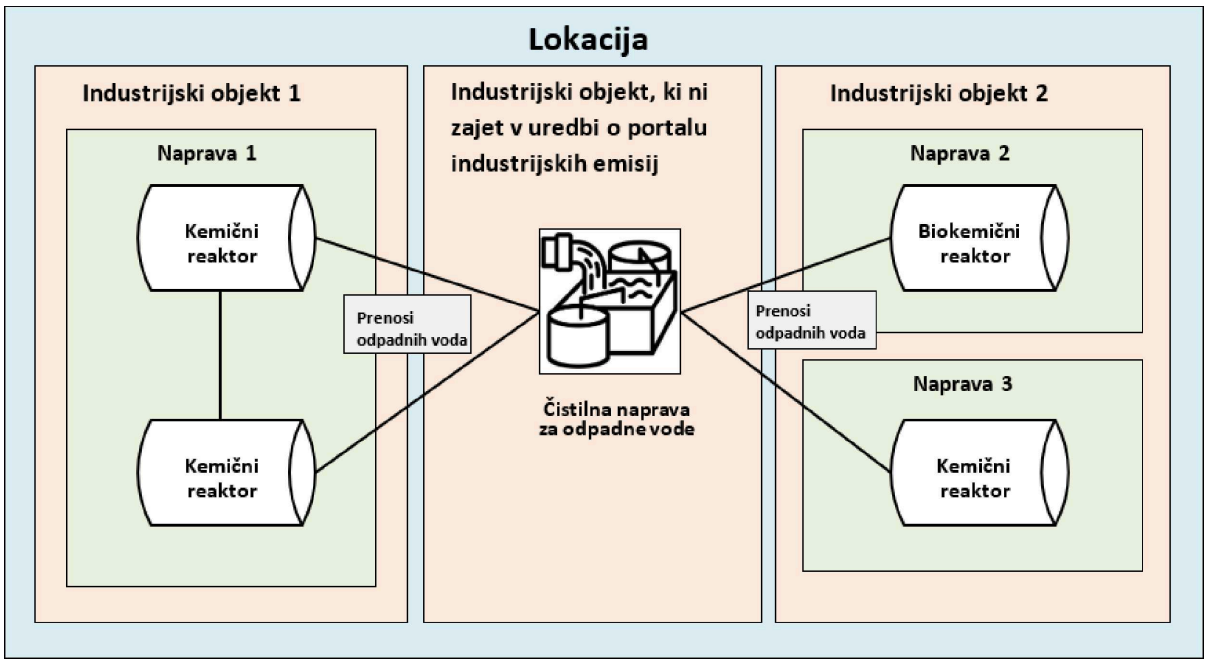

Figure 5.10 predstavlja scenarij, v katerem je komunalna čistilna naprava z zmogljivostjo manj kot 100 000 populacijskih ekvivalentov, del lokacije (ker je funkcionalno povezana z drugimi enotami na lokaciji), vendar izvaja dejavnost, ki ni zajeta v direktivi o industrijskih emisijah in uredbi o portalu industrijskih emisij. Naprave 1, 2 in 3 bi o svojih odpadnih vodah poročale kot o prenosih onesnaževal. Vendar se o izpustih onesnaževal v vodo iz čistilne naprave ne bi smelo poročati v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij, saj čistilna naprava ni zajeta v njeno področje uporabe.

Slika 5.10

Primer izpustov vode iz dveh naprav v čistilno napravo, ki ni zajeta v direktivi o industrijskih emisijah/uredbi o portalu industrijskih emisij in jo upravlja neodvisni upravljavec

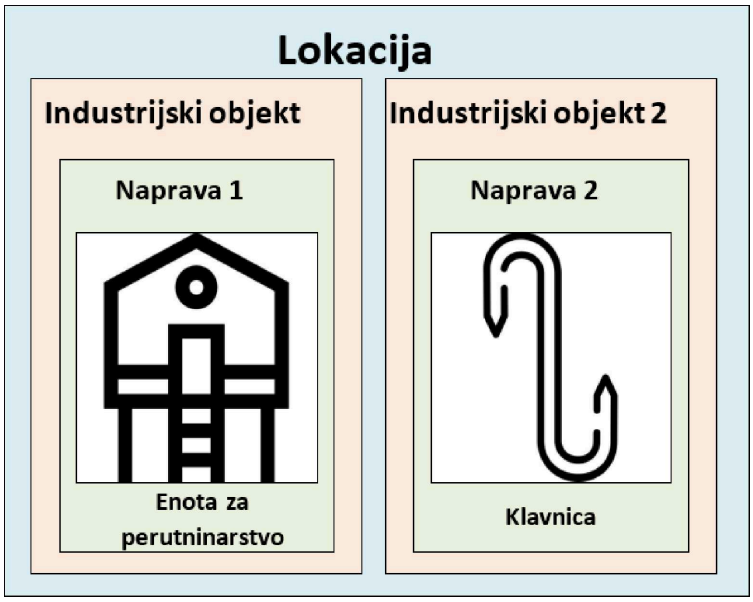

5.6 **Naprave za intenzivno rejo perutnine ali prašičev in klavnice**

Klavnice se pogosto nahajajo v bližini intenzivne reje živali. Figure 5.11 ponazarja ta scenarij, kjer klavnico upravlja podjetje Abattoir Ltd., obrat za rejo perutnine pa podjetje Poultry Ltd. Tudi če sta ti tehnični enoti tesno povezani, bi se za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij še vedno šteli za dve ločeni napravi (naprava 1 in 2), ker imata različna upravljavca.

Slika 5.11

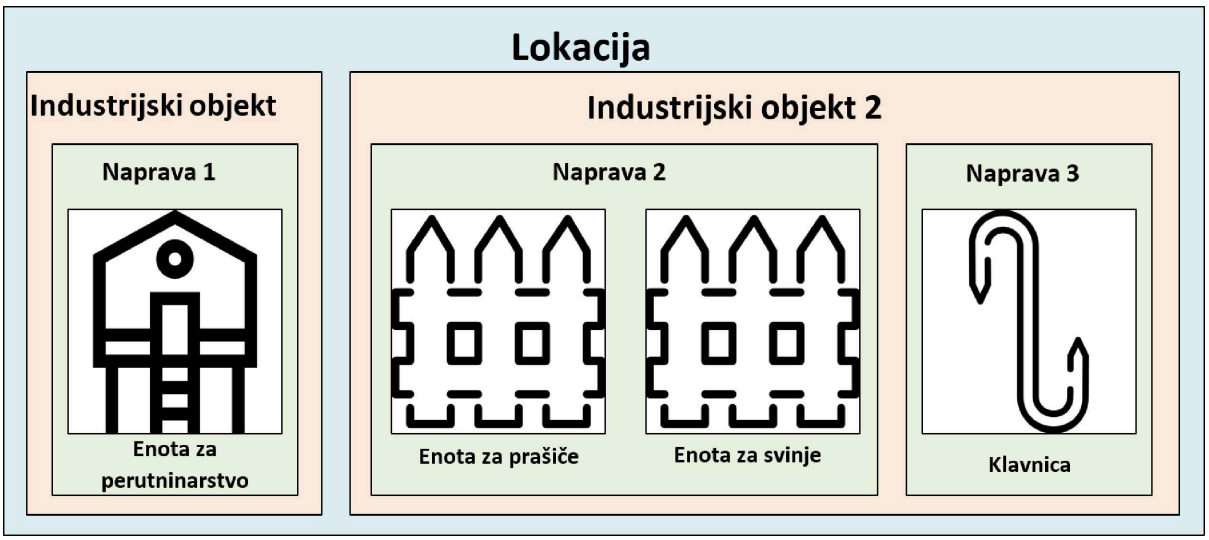
Preprost primer intenzivne reje perutnine in bližnje klavnice

Če pa bi podjetje Abattoir Ltd. vzpostavilo in upravljalo enoto za intenzivno rejo prašičev in enoto za svinje v bližini klavnice, bi se te enote štele za en sam industrijski objekt, kot je prikazano v Figure 5.12. V tem primeru bi lahko enoti za prašiče in svinje ter klavnica tvorile posamezne naprave v istem objektu, odvisno od tega, kako močna je tehnična povezava po mnenju pristojnega organa.

Slika 5.12

Bolj zapleten primer industrijskega območja za vzrejo živine in predelavo mesa z različnimi upravljavci

5.7 **Sektorji in dejavnosti, ki niso zajeti v direktivo o industrijskih emisijah**

5.7.1 *Srednje velike kurilne naprave*

Uredba o portalu industrijskih emisij, direktiva o industrijskih emisijah in Direktiva (EU) 2015/2193 (v nadaljnjem besedilu: direktiva o srednje velikih kurilnih napravah) vsebujejo različne zahteve glede poročanja. Zahteve iz uredbe o portalu industrijskih emisij se uporabljajo posebej za večje srednje velike kurilne naprave z vhodno toplotno močjo med 20 MW in 50 MW, kadar te niso zajete v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah. Za te naprave in za manjše srednje velike kurilne naprave veljajo zahteve za redno poročanje v skladu z direktivo o srednje velikih kurilnih napravah, ki vključujejo podatke o dejanskih emisijah, vrstah in količinah uporabljenega goriva ter zmogljivosti, vse na ravni agregiranih podatkov.

V skladu z zahtevami glede poročanja iz uredbe o portalu industrijskih emisij se o večjih srednje velikih kurilnih napravah (20–50 MW), ki tvorijo eno napravo srednje velike kurilne naprave, poroča ločeno le, če niso del naprave iz direktive o industrijskih emisijah. Na lokaciji z napravo, ki spada na področje uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij, **ne** pa na področje uporabe direktive o industrijskih emisijah, je treba o srednje velikih kurilnih napravah na lokaciji z nazivno vhodno toplotno močjo 20–50 MW poročati kot o ločeni napravi. Glej primer v oddelku 5.7.3, kjer ima dnevni kop, ki ne spada na področje uporabe Priloge I k direktivi o industrijskih emisijah, srednje veliko kurilno napravo kot vir energije.

O vseh posameznih tehničnih enotah srednje velikih kurilnih naprav bi bilo treba poročati kot o delih naprave v napravi srednje velike kurilne naprave. O emisijah je treba poročati na ravni naprave. Število naprav, o katerih se poroča v zvezi z industrijskim objektom s srednje veliko kurilno napravo, ki spada na področje uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij, bo odvisno od tehničnih povezav, navedenih v oddelku 4.3.2. Več srednje velikih kurilnih naprav, ki skupaj tvorijo napravo z nazivno vhodno toplotno močjo nad 50 MW, bi spadalo pod dejavnost 1.1 iz direktive o industrijskih emisijah ter bi bilo treba o njih poročati kot o napravi in ne kot o srednje velikih kurilnih napravah.

Pri poročanju v register EU o industrijskih območjih se srednje velike kurilne naprave, ki imajo skupen odvodnik, štejejo za del naprave. V skladu z direktivo o srednje velikih kurilnih napravah se kurilne naprave agregirajo, če so povezane na skupen odvodnik ali, kot je navedeno v členu 4 Direktive, „bi se odpadni plini takšnih srednje velikih kurilnih naprav ob upoštevanju tehničnih in gospodarskih dejavnikov po oceni pristojnega organa lahko izpuščali skozi skupen odvodnik“. Ta pristop je nekoliko usklajen z opredelitvijo delov naprav z velikimi kurilnimi napravami in poročanjem o njih, vendar je treba opozoriti na različne pragove zmogljivosti, ki opredeljujejo vsako dejavnost (tj. 20–50 MW ali več kot 50 MW vhodne toplotne moči). V direktivi o srednje velikih kurilnih napravah ni opredelitve pojma „naprava“; vendar je opredelitev upravljavca enaka kot v uredbi o portalu industrijskih emisij. Zato bi bilo treba za opredelitev industrijskih objektov uporabiti odgovornosti upravljavca, kot se uporabljajo v tem dokumentu za določitev obsega industrijskega objekta in ki bodo tako opredelile naprave v industrijskem objektu.

Običajno za poročanje v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij pri srednje velikih kurilnih napravah obstaja razmerje ena proti ena med industrijskim objektom in napravo. Vendar ima lahko srednje velika kurilna naprava več delov naprav za poročanje v register EU o industrijskih območjih.

5.7.2 *Podzemno rudarjenje in z njim povezani postopki, vključno s črpanjem surove nafte ali plina na kopnem ali na morju (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah)*

To poglavje usmeritev je namenjeno napravam, ki niso zajete v dejavnosti 3.6 direktive o industrijskih emisijah.

Običajno glede na upravljavca med industrijskim objektom in napravo za podzemno rudarjenje in z njim povezane postopke obstaja razmerje ena proti ena. Možna izjema bi bila, če je v neposredni bližini več kot en rudnik, na primer za različne materiale, in ta rudnika upravlja isto podjetje. Ker med obema rudnikoma ni tehnične povezave, bi se lahko ta situacija štela za en industrijski objekt, ki obsega dve napravi.

Pri naftnih in plinskih dejavnostih običajno obstaja razmerje ena proti ena med industrijskim objektom in napravo. Eno naftno in plinsko polje s številnimi vrtinami ali ploščadmi, ki jih upravlja isto podjetje, bi bilo treba razvrstiti kot eno napravo. To velja ob predpostavki, da obstaja tehnična povezava, kadar vrtine: (i) uporabljajo skupno infrastrukturo (npr. cevovode, predelovalne objekte, rezervoarje, sisteme sežiga na bakli); (ii) delujejo kot ena enota pod istim upravljavcem, in (iii) so funkcionalno medsebojno odvisne (tj. delovanje ene vrtine vpliva na profil emisij druge vrtine). Če je upravljavcev več, se šteje, da ima lokacija, ki jo določa naftno in plinsko polje, več industrijskih objektov. Če pa med različnimi vrtinami ni tehnične povezave, se lahko štejejo za različne naprave. Kot vedno je pristojni organ tisti, ki določi, ali obstaja tehnična povezava.

5.7.3 *Dnevni kop in kamnolomi (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah in če površina, kjer se dejansko izvaja izkopavanje, obsega 25 hektarov)*

Te usmeritve so namenjene napravam, ki niso zajete v dejavnost 3.6 direktive o industrijskih emisijah.

Običajno za rudarjenje in druge postopke obstaja razmerje ena proti ena med industrijskim objektom in napravo. Izjema bi bila, kadar ima industrijski objekt več kot eno delovišče, ki pridobiva različne vrste materiala, ali kadar je objekt prvotno zajemal eno območje izkopavanja določenega minerala (npr. kamnolom) in drugo območje izkopavanja drugega minerala. Opozoriti je treba, da je nova dejavnost 3.6 iz direktive o industrijskih emisijah opredeljena kot „ekstrakcija, vključno z obdelavo na kraju samem, kot so kominucija, nadzor velikosti, bogatenja in izboljšanja, naslednjih rud na industrijski ravni: boksit, krom, kobalt, baker, zlato, železo, svinec, litij, mangan, nikelj, paladij, platina, kositer, volfram in cink“, Če pristojni organi pripravijo sklop meril za določitev obsega in meja naprave za dejavnost 3.6 iz direktive o industrijskih emisijah, ki se lahko uporabljajo za podzemno rudarjenje in dnevni kop, ki nista del Priloge I, se lahko ta merila zaradi doslednosti uporabljajo tudi za rudnike, ki niso zajeti v direktivi o industrijskih emisijah.

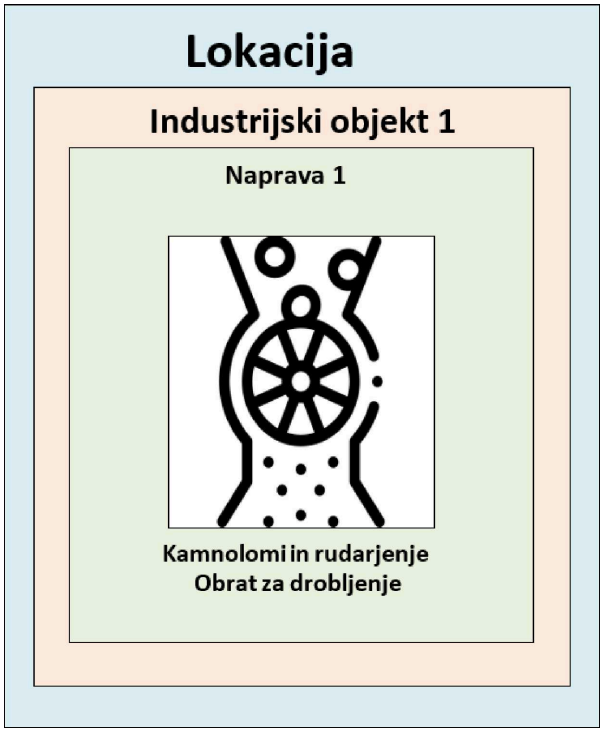
V tipičnem kamnolomu dejavnosti vključujejo rahljanje kamnin z vrtanjem in razstreljevanjem. Kamnolom je naprava iz uredbe o portalu industrijskih emisij, njegova glavna dejavnost pa sta dnevni kop in kamnolomi (če niso zajeti v Prilogi I k direktivi o industrijskih emisijah), tj. spada v dejavnost 5 uredbe o portalu industrijskih emisij. Na lokaciji je pogosto obrat za drobljenje, ki je lahko nepremičen ali premičen. Nepremičen obrat za drobljenje bi se štel za del naprave in o njegovih emisijah bi bilo treba poročati (glej Figure 5.13).

Poleg tega ima lahko lokacija vir energije, kot je kurilna enota, ki zagotavlja energijo za različne dejavnosti v industrijskem objektu. Če je taka kurilna naprava razvrščena kot dejavnost iz uredbe o portalu industrijskih emisij (npr. srednje velika kurilna naprava), bi se štela za ločeno napravo iz uredbe o portalu industrijskih emisij ([15]) (kot je prikazano v Figure 5.14).

Če bi elektrarno upravljal drug upravljavec, bi ta seveda predstavljala drugi industrijski objekt z eno napravo. Če bi bila elektrarna večja od 50 MW, bi bila razvrščena kot dejavnost 1.1 (*Izgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več*). Če pa bi bila elektrarna manjša od 20 MW, ne bi spadala na področje uporabe uredbe o portalu industrijskih emisij.

Slika 5.13

Shematski prikaz delovanja tipičnega kamnoloma

* Ikona v Figure 5.13 je namenjena izključno ponazoritvi.

([15]) Srednje velike kurilne naprave, ki poročajo v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij, so opredeljene kot „dejavnosti iz člena 2 Direktive (EU) 2015/2193 (če jih ne zajema Priloga I k Direktivi 2010/75/EU). […] z nazivno vhodno toplotno močjo med 20 MW in 50 MW“. O srednje velikih kurilnih napravah se ne poroča, če so del Priloge I k direktivi o industrijskih emisijah. Če pa so vir energije za dejavnost, ki ni zajeta v direktivi o industrijskih emisijah (kot v oddelku 5.7.3), je treba o njih poročati kot o takih, če imajo nazivno vhodno toplotno moč 20–50 MW.

Lokacija lahko vključuje tudi enoto za shranjevanje nenevarnih odpadkov za zbiranje odpadkov iz različnih dejavnosti te lokacije (glej sliko 5.14), vendar to ni dejavnost iz uredbe o portalu industrijskih emisij in se zato ne šteje za ločeno napravo. Če pa bi bila enota za odpadke namenjena zbiranju nevarnih odpadnih materialov, npr. odpadnih olj, in bi imela zmogljivost 50 ton ali več, bi spadala pod dejavnost 5.5 direktive o industrijskih emisijah in bi tvorila ločeno napravo za namene poročanja v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij, razen če bi spadala na področje uporabe Direktive 2006/21/ES o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

Slika 5.14

Shematski prikaz tipičnega kamnoloma z elektrarno in enoto za shranjevanje nenevarnih odpadkov

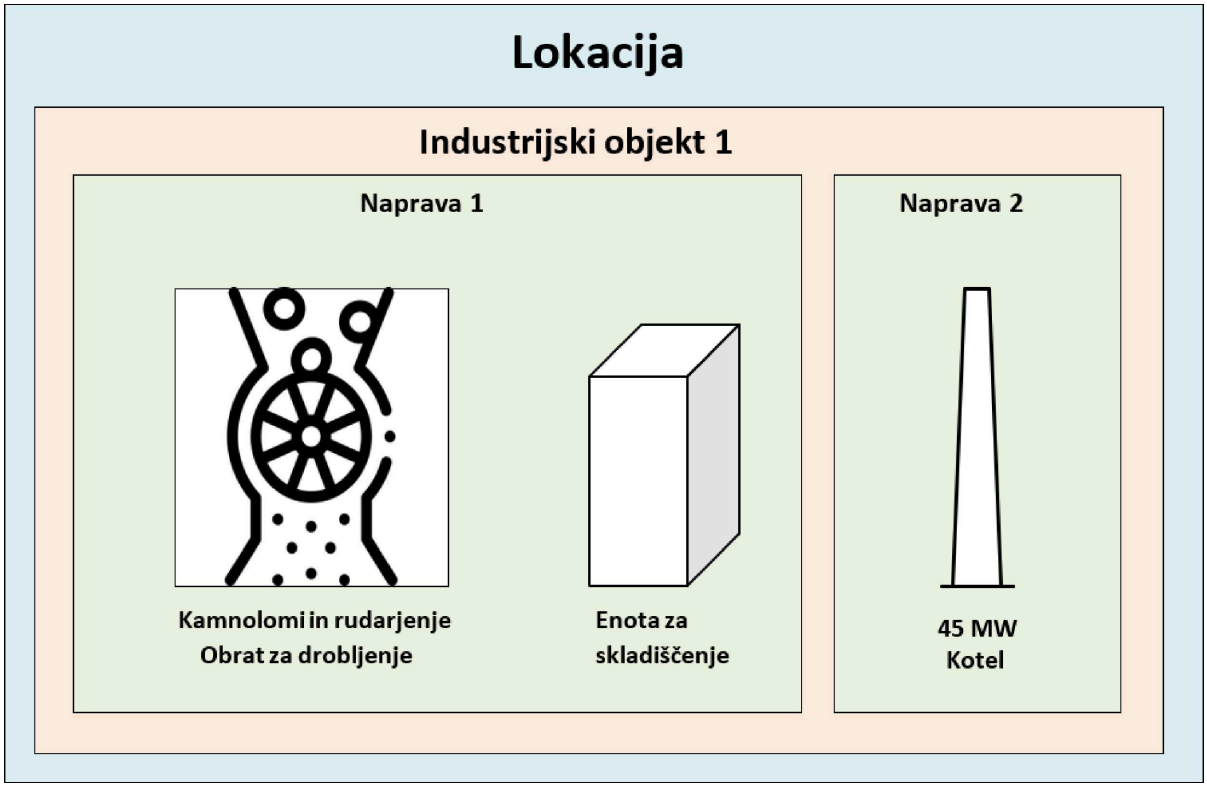
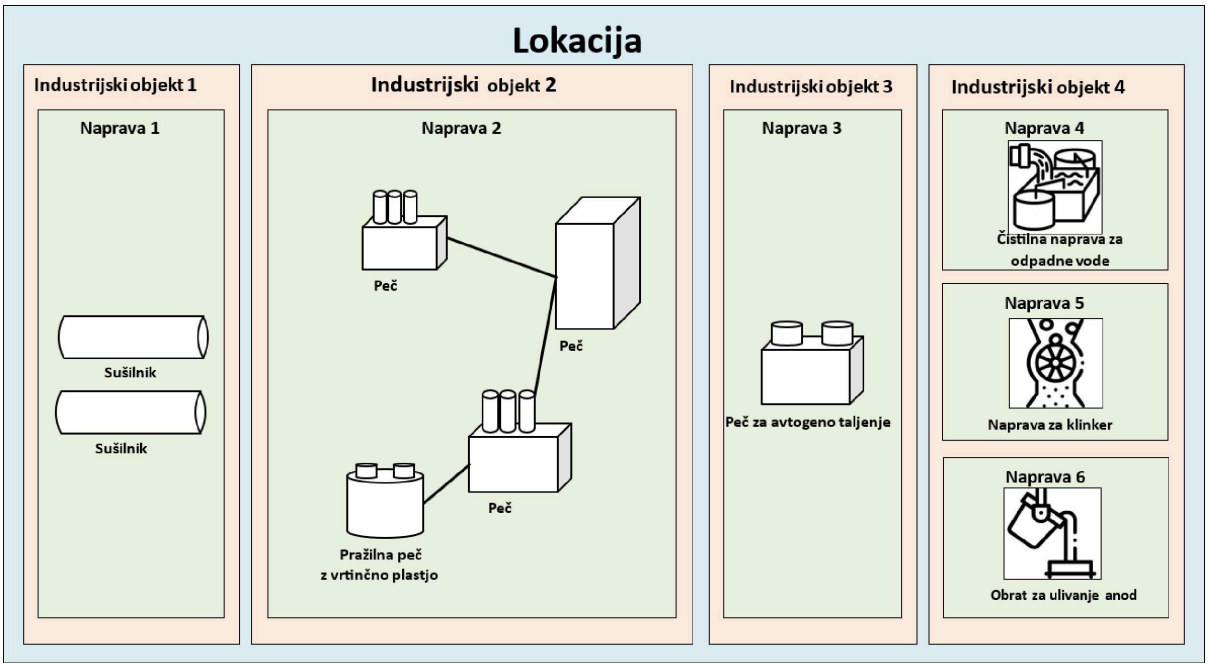

Figure 5.15 prikazuje kompleksno dejavnost dnevnega kopa, v kateri so štirje različni upravljavci in s tem štirje industrijski objekti. Industrijski objekt 1 sestavljata dve tehnični enoti, ki tvorita eno napravo, in ju upravlja podjetje A. Industrijski objekt 2 vključuje štiri enote, ki so tehnično povezane, in jih upravlja podjetje B. Industrijski objekt 3 ima eno neodvisno delujočo tehnično enoto, ki jo upravlja podjetje C. Industrijski objekt 4 ima tri naprave (brez tehnične povezave med enotami), ki jih upravlja podjetje D.

Poleg tega se lahko na lokaciji uporablja različna premična oprema, ki deluje v različnih industrijskih objektih ob različnih časih. Ker pa gre za premične enote, njihovih emisij ne bi smeli vključiti v poročanje za nobeno posamezno napravo.

Slika 5.15

Primer kompleksnega dnevnega kopa

5.7.4 *Komunalne čistilne naprave za odpadne vode (z zmogljivostjo 100 000 populacijskih ekvivalentov ali več)*

Običajno pri komunalnih čistilnih napravah obstaja razmerje ena proti ena med industrijskim objektom in napravo. Vendar bi lahko ločeno, a povezano dejavnost z odpadki, ki prejema in obdeluje blato ali izcedne vode z odlagališč, upravljalo isto podjetje in bi se lahko nahajala v istem objektu. V tem primeru bi bili v objektu najmanj dve napravi.

Kadar ima upravljavec industrijske naprave v lasti komunalno čistilno napravo (ali če bi njegova čistilna naprava delovala tudi kot občinska komunalna čistilna naprava), je priporočljivo, da se o tem poroča kot o dveh različnih napravah. Industrijska naprava bi morala nato poročati o posrednem izpustu (prenosu onesnaževal) v komunalno čistilno napravo (če prenos presega pragove, določene v Prilogi II k uredbi o portalu industrijskih emisij).

5.7.5 *Akvakultura na osnovi krme z letno proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton*

Za opredelitev industrijskih objektov se uporablja isto načelo, kot je bilo uporabljeno pri poročanju v skladu z uredbo o Evropskem RIPO (glej oddelek 4.2). Akvakulturne naprave imajo običajno več ograd, kanalov ali bazenov, ki jih upravlja isti upravljavec. Pričakuje se določena geografska bližina med napravami, da se štejejo za isti industrijski objekt. To je lahko na primer več kletk, ki se nahajajo v zalivu ob istem otoku, če pripadajo istemu upravljavcu. Kletke na različnih ločenih lokacijah ob obali različnih majhnih otokov arhipelaga, ki se združujejo na eni lokaciji, bi se prav tako štele za isti industrijski objekt, če imajo istega upravljavca.

Pri opredelitvi te dejavnosti se prag zmogljivosti uporablja na ravni naprave. Zato je treba biti pri določanju števila naprav v enem industrijskem objektu pozoren, da naprava ne bi nenamerno padla pod prag zmogljivosti, določen v Prilogi I k uredbi o portalu industrijskih emisij. Zato je pomembna opredelitev pojma „tehnična povezava“ (glej oddelek 4.1). Tehnična povezava v morskem akvakulturnem industrijskem objektu pomeni, da je več kletk, ograd ali enot fizično ali funkcionalno povezanih, na primer prek skupne infrastrukture (krmljenje, vodni sistemi, spremljanje) ali logistike (na primer osrednja točka za skladiščenje krme, ravnanje s kemikalijami, pobiranje in odstranjevanje odpadkov), in se upravljajo kot ena sama proizvodna dejavnost.

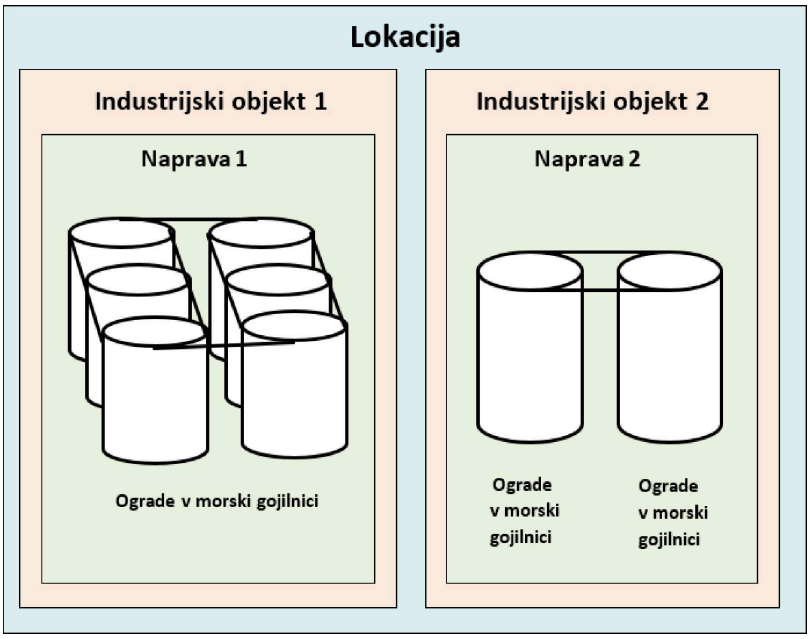
Čeprav lahko različne vodne vrste pomenijo različna okoljska vprašanja, njihova prisotnost sama po sebi ni tehten razlog za razdelitev istega objekta na več naprav, saj opis te dejavnosti ni vezan na posamezne vrste. V okviru dejavnosti akvakulture lahko pride do primerov, ko ima eno podjetje v lasti več ograd, vendar nekatere ograde (začasno) deli z drugim podjetjem ali upravljavcem. V tem primeru je treba komplet ograd obravnavati kot en industrijski objekt, glede na lastništvo ograd. Lastnik bi bil odgovoren za poročanje o vseh emisijah vseh upravljavcev, ki uporabljajo njegove ograde. Upoštevajte, da je

uporaba pojma „lastnik“ v tem kontekstu izjema od splošne uporabe pojma „upravljavec“ v teh usmeritvah. V primeru, da se pristojni organ odloči, da bo količinsko opredelil izpuste v imenu upravljavca, kot je določeno v členu 6(9) uredbe o portalu industrijskih emisij, upravljavcem tega ne bo treba storiti in o izpustih poročati svojim organom.

Figure 5.16 predstavlja scenarij, v katerem vsak od dveh upravljavcev upravlja gojilnico z različnim številom posameznih ribjih ograd. Take ograde so običajno pritrjene skupaj, kar ustvarja tehnično povezavo, ki v akvakulturi tvori tako imenovano gojilnico. Nasprotno pa Figure 5.17 prikazuje nekoliko drugačen scenarij, v katerem sta naprava 1 in naprava 2 v lasti istega podjetja, vendar lahko v njih gojijo ribe, ki pripadajo drugim podjetjem. Kot je pojasnjeno zgoraj, te naprave pripadajo enemu samemu industrijskemu objektu (industrijski objekt 1) na podlagi lastništva. Poleg tega Figure 5.17 vključuje velik bazen za ribe, ki ga upravlja drugo podjetje in predstavlja ločen industrijski objekt.

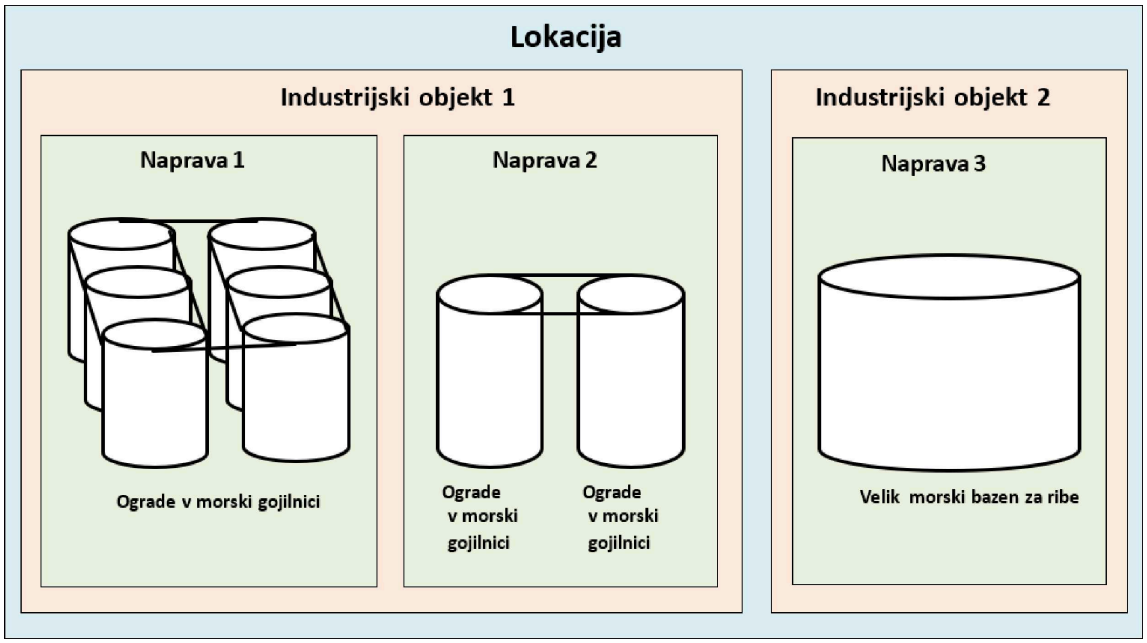
Slika 5.16

Primer morske gojilnice z dvema upravljavcema

Slika 5.17

Primer morske gojilnice z več kot enim upravljavcem

5.7.6 *Naprave za gradnjo in/ali razstavljanje ladij ter za barvanje ladij ali odstranjevanje barve z njih, ki lahko sprejmejo ladje, dolge 100 metrov ali več*

Ta dejavnost (dejavnost 8 iz uredbe o portalu industrijskih emisij) zajema zelo različne postopke (tj. gradnjo, razgradnjo, barvanje ali odstranjevanje barve). V večini primerov naprava izvaja le enega od teh postopkov. To običajno pomeni razmerje ena proti ena med industrijskim objektom in napravo za to dejavnost. Vendar bi lahko imel zelo velik kompleks v lasti istega upravljavca različne oddelke, namenjene vsaki od teh dejavnosti (na primer en oddelek za gradnjo ladij in drugega za njihovo barvanje; oba oddelka za ladje, dolge 100 m ali več). V tem primeru bi bilo treba poročati o dveh napravah v objektu, saj so vplivi na okolje različni in postopki nepovezani.

5.7.7 *Elektroliza vode za proizvodnjo vodika v industrijskem obsegu – naprave, ki ne spadajo na področje uporabe Priloge I k direktivi o industrijskih emisijah*

Ta dejavnost zajema naprave, ki izvajajo elektrolizo vode, ki ne spada pod dejavnost 6.6 direktive o industrijskih emisijah (opredeljena kot „elektroliza vode za proizvodnjo vodika, če proizvodna zmogljivost presega 50 ton na dan“). Pristojni organi bi morali za opredelitev naprav uporabiti ista merila kot za naprave, ki spadajo v obseg dejavnosti 6.6, saj je dejavnost enaka, vendar z različnimi pragovi zmogljivosti.

6. ZAKLJUČEK

Ta dokument z usmeritvami vsebuje podrobne informacije o tem, kako morajo poročevalci podatkov opredeliti in poročati o lokacijah, industrijskih objektih in napravah v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij. V tem dokumentu je poudarjena hierarhična struktura poročanja, ki se zahteva v okviru uredbe o portalu industrijskih emisij in direktive o industrijskih emisijah na podlagi uredbe INSPIRE, katere cilj je olajšati vključevanje prostorskih in okoljskih podatkov za oblikovanje politike.

V usmeritvah so pojasnjene razlike in povezave med lokacijami, industrijskimi objekti in napravami, vključno z merili za opredelitev tehničnih enot, nepremičnih naprav in neposredno povezanih dejavnosti. Obravnavajo tudi zapletenosti pri določanju, kdaj je treba več naprav šteti za del enega industrijskega objekta, in sicer na podlagi tehničnih povezav in operativnih odvisnosti.

Analiza nabora podatkov registra EU o industrijskih območjih za leto 2022 razkriva, da ima večina industrijskih objektov pri napravah razmerje ena proti ena, pri čemer je med državami članicami nekaj razlik.

Pri kompleksnih situacijah bosta potrebna obravnava posameznih primerov in morda posvetovanje z izdajatelji dovoljenj pri pristojnem organu, pri Evropski agenciji za okolje ali pri Komisiji. S službo za pomoč industrijskim uporabnikom pri Evropski agenciji za okolje lahko vzpostavite stik prek naslova industry.helpdesk@eea.europa.eu.